

Arrest

nr. 296 919 van 13 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 28 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 6 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeksters en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeksters, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 23 oktober 2019 België binnen met een paspoort en verzoeken op 30 oktober 2019 om internationale bescherming.

Op 22 juli 2021 beslist de adjunct-commissaris ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 266 197 van 23 december 2021 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen.

Op 28 maart 2023 beslist de adjunct-commissaris opnieuw tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 29 maart 2023 aan verzoeksters aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en voor uw vertrek uit El Salvador woonachtig te zijn geweest in de gemeente Soyapango, in het gelijknamige departement. Het huis waar u woonde bevond zich aan de Avenida Morelos, gelegen in de kolonie la Coruña 1, waar u woonde met uw moeder C. M. S. (...), uw vader R. A. E. A. (...), en uw broer A. (...). Tot enkele dagen voor uw vertrek werkte u op verschillende locaties in het land als kassierster voor de coöperatie Comedica. Uw vader is overleden na jullie aankomst in België.

In de maand juni 2019 werd uw broer A. (...) op school verschillende keren aangesproken door scholieren die lid waren van de bende MS-13 (Mara Salvatrucha 13). Zij vroegen uw broer om drugs te verdelen op het terrein van de school, hetgeen hij weigerde. Op 24 of 25 juli 2019 werd A. (...) tijdens de pauze op school aangevallen door twee leden van MS-13 die hem in zijn maag schopten en zijn keel dichtknepen. Op dat moment kwam een leerkracht binnen die het gevecht opbrak. Dit was de laatste dag dat uw broer naar school ging.

Op 27 juni 2019 kreeg uw moeder een uitnodiging om op 1 juli 2019 op gesprek te gaan bij de leerkracht van A. (...). Deze vertelde uw moeder dat A. (...) beter niet meer naar school zou komen om te vermijden dat hij zou worden vermoord. Voor dit gesprek was uw moeder niet op de hoogte van A. (...) zijn problemen met de bende.

Toen uw moeder diezelfde dag terug naar huis stapte werd zij ter hoogte van een plaats genaamd Paliseca tegengehouden door twee leden van de bende MS-13 die haar vertelden dat ze alles over jullie wisten, dat A. (...) niet met hen had willen meewerken, en dat jullie nog in een andere kolonie hadden gewoond waar een rivaliserende bende aan de macht was.

Op dinsdag 2 juli 2019 en donderdag 4 juli 2019 werd u bij terugkomst van uw werk twee keer opgewacht door een bendelid dat op de trappen zat van jullie huis. Deze zei dat u de groeten moest doen aan uw broer A. (...), waarop deze weer vertrok.

Omdat jullie de politie niet vertrouwden ging uw moeder later in de maand juli 2019 naar het parket met de bedoeling daar een klacht neer te leggen. Zij heeft uiteindelijk geen klacht ingediend omdat men haar vertelde dat zij de namen moest kennen van de personen die zij wenste aan te klagen.

In augustus 2019 kocht u dochter de vliegtuigtickets waarmee u op 22 oktober 2019 via Colombia en Spanje naar Zweden reisde. Aangekomen in Zweden dachten jullie dat jullie geen bescherming zouden krijgen in dit land, waarop jullie verder reisden naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 30 oktober 2019. Bij terugkeer vreest u dat u, uw moeder, en uw broer zullen worden vermoord door MS-13.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam, een paspoort op naam van uw dochter, een paspoort op naam van uw zoon, een paspoort op naam van uw echtgenoot, een identiteitskaarten op naam van uw dochter, een identiteitskaart op naam van uw zoon, een identiteitskaart op uw naam, een kopie van een identiteitskaart op naam van M. A. (...), een kopie van een identiteitskaart op naam van G. E. (...), een kopie van een paspoort op naam van G. E. (...), een kopie van een paspoort op naam van K. E. (...), een kopie van een paspoort op naam van M. N. (...), een Zweedse verblijfsvergunningskaart op naam van uw dochter, een Salvadoraans diploma op naam van uw dochter, een Salvadoraanse puntenfiche op naam van uw zoon, een kopie van een attest van het Centrum voor Volwassenonderwijs op naam van uw dochter, een kopie van een evaluatiefiche van een Belgische instantie op naam van uw zoon, een attest van Comedica, kopieën van reservatie-formulieren van vliegtuigtickets, een kopie van een reservatieformulier voor een Belgisch hotel, een bundel kopieën van afrekeningen, en twee bundels kopieën van foto's en nieuwsartikelen; een attest omtrent de psychologische opvolging van A. (...).

Op 23 juli 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. U ging daartegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RvV) die deze beslissing op 23 december 2021 vernietigde met het arrest nummer 266197. Immers was de Raad van mening dat er een grondiger onderzoek diende te gebeuren naar uw socio-economische achtergrond en naar het profiel van uw broer A. A. (...). De Raad gaf daarnaast aan dat het CGVS ook de minderjarige (in casu A. (...)) kan horen zonder dat de minderjarige dat gevraagd heeft, indien hiertoe bijzondere redenen zijn en indien dit in het belang van deze minderjarige vreemdeling is.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw moeder C. M. S. (...) baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw moeder luidt als volgt:

“(...)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoekster – i.e. de moeder van eerste verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en voor uw vertrek uit El Salvador en sinds 2017 woonachtig te zijn geweest in de gemeente Soyapango, in het gelijknamige departement. Het huis waar u woonde, bevond zich aan de Avenida Morelos, gelegen in de kolonie Coruña 1. U woonde daar met uw echtgenoot R. A. E. A. (...), uw zoon A. A. E. S. (...), en uw dochter A. F. E. S. (...). Als beroep was u informeel verkoopster van allerhande zaken. Uw echtgenoot R. A. E. A. (...) is overleden na jullie aankomst in België op 17 april 2020. Hij werkte als chauffeur tot zijn been diende geamputeerd te worden in 2017.

In de maand juni 2019 werd uw zoon A. (...) op school verschillende keren aangesproken door scholieren die lid waren van de bende MS-13 (Mara Salvatrucha 13). Zij vroegen uw zoon om drugs te verdelen op het terrein van de school, hetgeen hij weigerde.

Op 24 of 25 juni 2019 werd A. (...) tijdens de pauze op school aangevallen door twee leden van MS-13 die hem in zijn maag schopten en zijn keel dichtknepen. Op dat moment kwam een leerkracht binnen die het gevecht opbrak. Uw zoon vertelde niks aan u over deze gebeurtenissen of over de verwondingen die hij hierbij opliep. Dit was tevens de laatste dag dat A. (...) naar school ging.

Op 27 juni 2019 kreeg u een uitnodiging om op 1 juli 2019 op gesprek te gaan bij de leerkracht van A. (...). Deze vertelde u dat A. (...) gevaar liep en beter niet meer naar school zou komen om te vermijden dat hij zou worden vermoord. Voor dit gesprek had A. (...) u enkel verteld dat de bendeleden van hem hadden gevraagd om drugs te verdelen.

Toen u na dit gesprek terug naar huis stapte werd u ter hoogte van een plaats genaamd Paliseca tegengehouden door twee leden van de bende MS-13 die u bij de arm grepen en u vertelden dat zij wisten dat jullie eerder in de kolonie Altavista hadden gewoond, die onder controle was van de bende 18. Ook wisten zij dat de vader van A. (...) in een rolstoel zat, waardoor hij zich niet kon verweren, dat u uw zoon

iedere ochtend te voet naar school bracht en dat uw dochter werkte. Zij zeiden u tenslotte dat het een groot probleem was dat A. (...) niet met hen wilde meewerken en dat jullie Soyapango zo snel mogelijk dienden te verlaten, anders zou u hier de gevolgen van dragen. U deed dit echter niet en bleef nog tot aan uw vertrek in oktober 2019 in hetzelfde huis wonen.

In dezelfde maand werd uw dochter bij terugkomst van haar werk twee keer opgewacht door een bendelid dat op de trappen zat van jullie huis. Deze zei dat uw dochter de groeten moest doen aan uw zoon, waarop deze vertrok. In de kolonie was er ook al een bendelid dat vaak naar uw dochter staarde. Deze laatste werd opgepakt en zit in de gevangenis.

Omdat u de politie niet vertrouwde ging u in juli 2019 naar het parket met de bedoeling daar een klacht neer te leggen. U heeft uiteindelijk geen klacht ingediend omdat men u aan de ingang van het gebouw vertelde dat dit niet mogelijk was indien u de namen niet kent van de personen die u wenst aan te klagen.

Eind juli 2019 besloot u El Salvador te verlaten en eind augustus 2019 kocht uw dochter de vliegtuigtickets waarmee u op 22 oktober 2019 via Colombia en Spanje naar Zweden reisde. Aangekomen in Zweden dachten jullie dat jullie geen bescherming zouden krijgen in dit land, waarop jullie verder reisden naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 30 oktober 2019.

Bij terugkeer vreest u dat u, uw dochter, en uw zoon zullen worden vermoord. Ook vreest u dat MS-13 uw zoon zou rekruteren en vreest u dat een bendelid verliefd zou worden op uw dochter. Daarnaast vreest u ook opgepakt te worden door het huidige regime, aangezien ze iedereen oppakken.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam, een paspoort op naam van uw dochter, een paspoort op naam van uw zoon, een paspoort op naam van uw echtgenoot, een identiteitskaarten op naam van uw dochter, een identiteitskaart op naam van uw zoon, een identiteitskaart op uw naam, een kopie van een identiteitskaart op naam van M. A. (...), een kopie van een identiteitskaart op naam van G. E. (...), een kopie van een paspoort op naam van G. E. (...), een kopie van een paspoort op naam van K. E. (...), een kopie van een paspoort op naam van M. N. (...), een Zweedse verblijfsvergunningskaart op naam van uw dochter, een Salvadoraans diploma op naam van uw dochter, een Salvadoraanse puntenfiche op naam van uw zoon, een kopie van een attest van het Centrum voor Volwassenonderwijs op naam van uw dochter, een kopie van een evaluatiefiche van een Belgische instantie op naam van uw zoon, een attest van Comedica, kopieën van reservatieformulieren van vliegtuigtickets, een kopie van een reservatieformulier voor een Belgisch hotel, een bundel kopieën van afrekeningen, en twee bundels kopieën van foto's en nieuwsartikelen; een attest omtrent de psychologische opvolging van A. (...) (cf. alle documenten in groene map dochter).

Op 23 juli 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. U ging daartegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RvV) die deze beslissing op 23 december 2021 vernietigde met het arrest nummer 266197. Immers was de Raad van mening dat er een grondiger onderzoek diende te gebeuren naar uw socio-economische achtergrond en naar het profiel van uw zoon A. A. (...). De Raad gaf daarnaast aan dat het CGVS ook de minderjarige (in casu A. (...)) kan horen zonder dat de minderjarige dat gevraagd heeft, indien hiertoe bijzondere redenen zijn en indien dit in het belang van deze minderjarige vreemdeling is.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Uit de verklaringen van u en uw dochter dient afgeleid te worden dat de aanleiding van uw vertrek terug te brengen is tot de problemen van uw zoon A. (...), die op school door bendeleden om diensten werd gevraagd, en werd geslagen nadat hij dit had geweigerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS I

dd. 14.06.2021, p. 13; notities persoonlijk onderhoud CGVS (...) | dd. 14.06.2021, p.13). De geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen wordt echter ondergraven door de volgende elementen.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, kan worden afgeleid dat de bendes in de wijken die onder hun controle staan kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als poste), waarbij een vraag tot 'samenwerking' of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. De beschikbare informatie geeft aan dat rekrutering door bendes in El Salvador veelal is ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad of de veiligheid van henzelf en hun families. Veelal gaat het om een vrijwillige of semivrijwillige rekrutering. Zo zijn het bijvoorbeeld de ouders die zich geprivilegieerd voelen omdat de bende hun kind kiest om er deel van uit te maken, dan wel de kinderen zelf die dankzij de bende een soort bescherming ervaren die ze zonder de bende niet zouden hebben of voelen zij zich gemotiveerd door het krijgen van kleine voordelen (cadeautjes, maaltijden, enz.) en het winnen van respect en sociale status (landeninformatie, stuk 7-9). Uit jullie verklaringen kan echter niet geconcludeerd worden dat A. (...) voldoet aan dit rekruteringsprofiel. Immers ging A. (...) naar school (CGVS I, p.11-12; documenten omtrent zijn scholing; CGVS A. (...), p.3) en vervulde uw dochter A. (...) ook haar middelbaar onderwijs (CGVS (...) I, p.5). Er kan dan ook niet besloten worden dat uw familie ongeschoold is.

Tevens kan er uit jullie verklaringen niet geconcludeerd worden dat jullie zich in een penibele economische situatie bevonden. Zowel u als uw dochter werkten. Zo hield u zich bezig met informele verkoop van zaken zoals kledij of make-up (CGVS I, p.7; CGVS II, p.7) en werkte uw dochter A. (...) eerst voor een bank en nadien voor een coöperatieve (CGVS (...) I, p.5; CGVS (...) II, p.10). Daarnaast kon u voor uw reis geld lenen van uw zus die in de Verenigde Staten woont. Zij leende de 4300 dollar (CGVS (...) I, p.8) voor de tickets en in totaal kon u zelfs 6 000 dollar lenen (CGVS II, p.12). Dit toont dan ook aan dat u kan rekenen op extensieve financiële hulp van uw familie indien u dit nodig zou hebben. U stelt bovendien zelf dat u tot de middenklasse behoort (CGVS II, p.4) en jullie kwamen altijd rond om de kosten voor jullie basisbehoeften te betalen (CGVS II, p.5; CGVS (...) II, p.12). U stelt wel dat het tot twee keer toe nipt was dat u de kosten kon betalen, maar u kon de factuur voor het water dan een maand later betalen (CGVS II, p.8). Ook vertelt u dat de elektriciteit soms werd afgesloten, maar dit was reeds in 2004 (CGVS II, p.8). Recenter, toen u in la Coruña woonde, gebeurde dat niet meer (CGVS II, p.8). Uw dochter stelt bovendien dat noch het water noch de elektriciteitsoevoer ooit werd afgesloten (CGVS (...) II, p.12) en indien jullie moeilijkheden hadden om facturen te betalen ze dit oploste door gebruik te maken van een kredietkaart (CGVS (...) II, p.12). Daarnaast stuurden de zussen van uw echtgenoot die in Zweden wonen ook regelmatig 150 dollar op om jullie te steunen en om de medische kosten voor uw echtgenoot te betalen (CGVS II, p.7; CGVS (...) II, p.14). Uw echtgenoot vond het ook niet nodig om een verzekering af te sluiten die hem wel een uitkering of een pensioen hadden kunnen opleveren (CGVS II, p.9).

Op basis van bovenstaande kan dan ook niet geconcludeerd worden dat uw zoon A. (...) een hoger risico liep op rekrutering door de bendes gelet op jullie economische profiel en op jullie opleidingsniveau. Tevens blijkt uit de informatie dat de rekrutering eerder vrijwillig verloopt dan gedwongen, wat uit jullie relaas geenszins het geval blijkt. Jullie maken doorheen jullie verklaringen dan ook niet aannemelijk dat A. (...) aan het profiel voldeed om in het vizier van de bendes te lopen om gerekruteerd te worden, wat dan ook afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Het attest omtrent de psychologische hulp die A. (...) krijgt, werpt hier evenmin een ander licht op, noch beaamt het een zekere kwetsbaarheid die hem gevoeliger zouden maken voor rekrutering. Uit het attest blijkt bovendien ook dat A. (...) deze psychologische hulp eerder zocht in het kader van het overlijden van zijn vader dan omwille van de problemen die zich zouden hebben voorgedaan in El Salvador. Uw dochter beaamt dit eveneens (CGVS (...) II, p.19). Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de verwijzingen in het attest naar de problemen die A. (...) in El Salvador zou hebben gehad, louter gebaseerd zijn op zijn eigen verklaringen.

Daarnaast dient er opgemerkt te worden dat zowel u als uw dochter maar heel weinig weten over de door jullie beweerde pogingen van de bendeleden om A. (...) in te lijven als drugshandelaar op zijn school (CGVS I, p.13; CGVS (...) I, p.13). Zo weet u niets over de identiteit van de bendeleden (CGVS I, p.15; CGVS (...) I, p.16) – buiten dat zij op dezelfde school zaten als uw zoon (CGVS I, p.16; CGVS (...) I, p.16); hoeveel bendeleden uw zoon juist hebben benaderd (CGVS I, p.15); op welke manier A. (...) de drugs

had moeten verdelen (CGVS I, p.15; CGVS (...) I, p.16); welk soort drugs A. (...) moest verhandelen (CGVS I, p.15; CGVS (...) I, p.16); en hoeveel dagen in de week hij dit had moeten doen (CGVS I, p.16). Ook weet u niet zeker wanneer A. (...) werd aangesproken door de bendeleden (CGVS I, p.16; CGVS (...) I, p.17), of hij de drugs enkel moest verdelen of ook verkopen (CGVS I, p.16), of MS-13 hem wilde inlijven als lid van de bende (CGVS I, p.16; CGVS (...) I, p.17), en of hij werd geslagen door dezelfde personen die hem hadden gevraagd om drugs te verdelen (CGVS I, p.17). Gezien de problemen van A. (...) aan de basis liggen van jullie problemen in El Salvador (CGVS I, p.13), kan er redelijkerwijze worden verwacht dat jullie iets meer zouden kunnen vertellen hierover. Jullie zijn hier echter niet in geslaagd.

Daarnaast dient gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen de verklaringen van uw dochter op het CGVS enerzijds en de verklaringen van u en uw dochter op de DVZ anderzijds, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder erodeert. Zo lieten u en uw dochter in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beiden noteren dat uw zoon A. (...) door MS-13 werd gevraagd om drugs te verkopen op zijn school (vragenlijst CGVS, punt 3.5; cf. blauwe map). Op het CGVS verklaart uw dochter dan weer dat A. (...) geen geld moest innen en de drugs niet moest verkopen, maar deze enkel diende te verdelen (CGVS (...) I, p.16).

A. (...) slaagt er evenmin in hierover overtuigende verklaringen af te leggen. Zo stelt hij dat de bendeleden wilden dat hij drugs van buiten de school naar binnen zou smokkelen, maar wanneer hij dat diende te doen of wat ze juist van hem verwachtten, zouden ze niet hebben verduidelijkt (CGVS A. (...), p.13-14). Tevens houdt het evenmin steek dat die bendeleden A. (...) daarvoor zouden willen inschakelen, wanneer ze zelf ook naar zijn school gaan (CGVS, p.14). Er kan dan ook redelijkerwijs verondersteld worden dat ze wel voldoende bendeleden binnen de school hebben om drugs te dealen. Dit wordt nog verder onderbouwd door het feit dat A. (...) niet overtuigend kan staven waarom ze net hem wilden voor deze rol en waarom een bendelid dit niet zelf zou doen.

Verder dient ook de volgende tegenstrijdigheid uitgelicht te worden tussen de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en de verklaringen van uw dochter op diezelfde instantie. Zo haalt u zelf meermaals expliciet aan dat A. (...) u reeds over zijn problemen had verteld vóór u op 1 juli 2019 op gesprek ging bij zijn leerkracht (CGVS I, p.16, 17). Uw dochter daarentegen stelt dat u nog niet op de hoogte was van A. (...) zijn problemen op het moment dat u A. (...) zijn leerkracht ontmoette voor dit gesprek (CGVS (...) I, p.22). Hiermee geconfronteerd stelt u slechts dat A. (...) u had verteld over het verzoek van de bendeleden om drugs te verdelen, maar dat u niets wist over het feit dat ze hem ook hadden aangevallen (CGVS I, p.17). Dit verklaart geenszins waarom uw dochter zei dat u nog niet op de hoogte was van de problemen van A. (...).

Tevens is het geenszins overtuigend dat u of uw dochter de verwondingen van uw zoon niet zouden hebben opgemerkt wanneer hij geschopt werd en dusdanig hard gewurgd werd dat hij geen kleur meer zou hebben gehad in zijn gezicht (CGVS I, p.17; CGVS (...) II, p.17). A. (...) stelt tevens dat hij ook het bewustzijn verloor en dat ze hem over zijn lichaam geslagen hebben (CGVS A. (...), p.15). Ook zou deze aanval de aanzet geweest zijn waardoor A. (...) niet meer naar school ging (CGVS A. (...), p.4). Het is dan ook niet aannemelijk dat er in deze context niet gesproken zou zijn geweest over de oorzaak van pijn die uw zoon ervoer en waarom hij niet meer naar school wilde gaan. Dat u ook blindelings zou geloven dat er geen school is omdat de leerkrachten vormingen hebben (CGVS A. (...), p.12), is weinig overtuigend. Dit onderstreept dan ook nog verder de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Nog in dit verband is het evenmin aannemelijk dat de leerkracht die het gevecht met A. (...) zag gebeuren, niks zou ondernemen en niet de politie of de ziekenwagen zou bellen of u zou inlichten op het moment dat de feiten zich voordeden omdat ze schrik heeft (CGVS A. (...), p.15-16), maar u nadien dan wel een briefje laat bezorgen om een ontmoeting te regelen om u dan te vertellen wat A. (...) was overkomen en u aan te manen hem van de school te halen (CGVS I, p.13; CGVS A. (...) p.17). Het is bijzonder vreemd dat de leerkracht een week later plots toch beslist om u toch in te lichten over het voorval.

Wat betreft de voorvallen waarbij uw dochter werd aangesproken door een bendelid wanneer zij in de avond terug kwam van haar werk (CGVS I, p.7, 19; CGVS (...) I, p.14), dient gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen de verklaringen van uw dochter op de DVZ en haar verklaringen op het CGVS. In de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de DVZ liet zij immers optekenen dat zij telkens een bendelid kruiste van MS wanneer zij zich van haar werk naar huis verplaatste en ze haar dan zeiden dat ze de groeten moest doen aan haar broer (cf. blauwe map). Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen vertelt uw dochter dat zij bij thuiskomst van haar werk twee maal – waarvan

de laatste keer begin juli (CGVS (...) I, p.20) – een individu aantrof op de trappen van jullie huis die vertelde dat zij de groeten moest doen aan haar broer (CGVS (...) I, p.14). Hiermee geconfronteerd herhaalt uw dochter enkel dat zij slechts twee keer werd opgewacht aan de trappen van jullie huis (CGVS (...) I, p.21).

Verder dient opgemerkt te worden dat deze gebeurtenissen geheel afwezig zijn in uw verklaringen op de DVZ. U haalde er zelfs aan, gevraagd of uw dochter ooit benaderd is geweest door de bende, dat zij niet werd geconfronteerd met de bende (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Geconfronteerd met de eerder aangehaalde lacune repliceert u dat uw zoon en dochter beiden werden geïntimideerd en het een hele opluchting was toen de man die haar aanstaarde in de gevangenis was beland, maar u op de DVZ minder aandacht had besteed aan dit gegeven omdat u dacht dat hier geen prioriteit aan zou worden gegeven (CGVS I, p.14). Deze reactie geeft echter geen afdoende verklaring voor genoemde lacune, daar deze geen betrekking heeft op de voorvallen in kwestie, waarbij uw dochter de groeten moest doen aan uw zoon (cf. supra). Wanneer u deze vaststelling werd voorgelegd herhaalt u enkel dat de man tegen uw dochter zei dat zij de groeten moest doen aan uw zoon en verder niet weet of hij nog iets zei (CGVS I, p.22). Deze volgende verklaring slaagt er echter evenmin in om bovengenoemde lacune toe te lichten, daar het slechts een herhaling betreft van de door u reeds verklaarde feiten. De optelsom van bovenstaande zaken ondermijnen op aanzienlijke wijze de geloofwaardigheid van deze door jullie verklaarde elementen.

Aangaande uw verklaring op de DVZ dat uw dochter eigenlijk nooit werd geconfronteerd met de bendeleden (vragenlijst CGVS, punt 3.5), merken u en uw dochter op het CGVS nog op dat het woord 'confronteren' op verschillende manieren kan worden geïnterpreteerd (CGVS I, p.3; CGVS (...) I, p.3). Deze opmerkingen kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent dit incident echter niet herstellen, daar deze zich enkel toespitsen op de term 'confronteren' an sich. Jullie opmerkingen over het DVZ-verslag slagen er als zodanig helemaal niet in om de hierboven bediscussieerde inconsistentie en lacune te verklaren (cf. supra). Met betrekking tot deze elementen werden er door u en uw dochter immers geen verdere zaken meer opgemerkt op het CGVS (CGVS I, p.3, 4; CGVS (...) I, p.3).

Verder is uw gedrag niet verenigbaar met ernst van de vrees, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen verder wordt ondermijnd.

Zo dient er op gewezen te worden dat u na de aanvang van uw problemen met uw echtgenoot en zoon op hetzelfde adres in Soyapango bent blijven wonen tot uw vertrek uit El Salvador op 22 oktober 2019 (CGVS I, p.5). De bedreiging van MS-13 bestond er nochtans uit dat jullie moesten vertrekken uit Soyapango en uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat MS-13 op de hoogte was van uw exacte adres in de kolonie Coruña 1, zoals blijkt uit de incidenten waarbij een bendelid op de trappen voor jullie huis zat te wachten op uw dochter (CGVS I, p.13, 14, 19, 20). Het voorgaande getuigt niet echt van een ernstige vrees om gedood te worden door MS-13 (CGVS I, p.14). Wat betreft uw bewering dat het onmogelijk was om te verhuizen naar een ander gebied in El Salvador (CGVS I, p.18, 21), dient opgemerkt te worden dat de door u aangebrachte argumentatie niet wordt aanvaard om de volgende redenen. Inzake uw eerste stelling dat u niet over voldoende financiële middelen beschikte om te verhuizen (CGVS I, p.18), dient gesteld te worden dat u er wel in bent geslaagd om 6000 dollar in juli en nog eens 3000 dollar in augustus te lenen van uw zus om het land te verlaten (CGVS (...) I, p.15). Met deze som zou u – indien u niet bij familie of vrienden tijdelijk zou kunnen of willen verblijven – voor u en uw gezin ten minste tijdelijk een geschikte verblijfplaats kunnen voorzien in een andere regio van het land of zelfs in een ander land in de regio, zij het in een hotel, een motel of iets dergelijks, of een huurwoning. Inzake uw tweede stelling dat u niet kon gaan wonen in het gebied van een andere bende (CGVS I, p.18), dient opgemerkt te worden dat u zonder problemen heeft bent kunnen verhuizen van de kolonie Altavista – die onder controle is van de bende 18 – naar de kolonie Coruña 1, die onder controle is van MS-13, en uw problemen pas begonnen nadat uw zoon problemen kreeg op school. Uw loutere stelling dat het niet mogelijk zou zijn te verhuizen naar een andere plaats in El Salvador is dan ook geenszins voldoende om jullie keuze te blijven wonen in jullie huis, ondanks de door jullie beweerde imminente dreiging, te verklaren. Geconfronteerd met de stelling dat, indien de bende MS-13 inderdaad aanstoot nam aan het feit dat u aanvankelijk in territorium van de bende 18 had gewoond, zij u al veel langer benaderd hadden kunnen hebben, repliceert u dat het misschien daar allemaal mee begonnen is, wat weinig steek houdt (CGVS I, p.21). De verhuis van uw dochter naar de woning van haar neef M. (...) in de aanpalende kolonie San Ernesto kan bovendien niet gezien worden als een oprechte poging zich te onttrekken aan de invloed van MS-13, daar de kolonie San Ernesto vlak naast de kolonie Coruña 1 ligt (CGVS (...) I, p.5), en uw dochter expliciet aangeeft op het moment van haar verhuis op de hoogte te zijn geweest van het feit dat MS-13 eveneens de plak zwaait in deze wijk (CGVS (...) I, p.5). Bovendien zou de bende geëist hebben dat jullie Soyapango zouden verlaten en niet louter jullie kolonie of wijk (CGVS I, p.13, 18, 20 en 21).

Verder dienen de volgende activiteiten van uw gezin uitgelicht te worden. Zo ging uw dochter nog naar haar werk tot een week voor jullie vertrek uit El Salvador (CGVS (...) I, p.5). Desalniettemin geeft u aan dat zij in de kolonie werd aangestaard door een bendelid (CGVS I, p.19), en werd zij bij terugkomst van haar werk twee keer door een bendelid aangesproken op de trappen voor jullie huis (CGVS I, p.7, 19; CGVS (...) I, p.14). Tevens gaf de bende u aan dat ze op de hoogte waren van het werk van uw dochter (CGVS I, p.18). Hieruit blijkt geenszins een vrees voor MS-13 die jullie hadden bevolen uit Soyapango te vertrekken. Inzake uw verklaring dat u zelf niet meer bent buitengekomen toen de problemen zich voordeden (CGVS I, p.7), dient onderstreept te worden dat u op 26 augustus 2019 samen met uw echtgenoot jullie paspoorten ging afhalen (CGVS I, p.11), u op 12 augustus 2019 naar de school van A. (...) ging om een certificaat te gaan ophalen (CGVS I, p.12; CGVS (...) I, p.12). Ook gingen jullie twee maal naar het Ministerie van Onderwijs om de authenticaties van de diploma's van uw zoon en uw dochter aan te vragen en op te halen (CGVS (...) I, p.12).

Nog opvallender is dat MS-13 u nog bijna vier maand heeft laten wonen op hetzelfde adres in Soyapango (CGVS I, p.5), zonder dat zij effectief nog iets hebben ondernomen of jullie sinds juli nog maar hebben benaderd (CGVS I, p.13, 14 en 20, CGVS (...), p.21). Gevraagd of MS-13 nog naar jullie huis zijn gekomen zegt u dat er eens – u zegt niet wanneer – op de deur geklopt werd. U denkt dat het de bende is omdat het 's avonds laat was en “wie zou het anders kunnen zijn” (CGVS I, p.20). Dat er ooit iemand op jullie deur heeft geklopt in die vier maanden dat jullie nog thuis woonden kan er vanzelfsprekend niet van overtuigen dat jullie daadwerkelijk problemen hadden met MS-13. Bovendien verklaart uw dochter dat dit gebeurde voordat zij werd aangesproken door het bendelid op de trappen voor uw huis op 2 juli (CGVS (...) I, p.19 en 20). Uw verklaring dat er niets meer gebeurde omdat jullie zich niet meer lieten zien (CGVS I, p.20 en 21) werd in bovenstaande paragraaf over jullie activiteiten reeds tegengesproken. Dat jullie thuis bleven is ook geen enkele verklaring voor het feit dat de bendeliden jullie volkomen met rust lieten tot jullie vertrek eind oktober 2019.

Ondanks het gegeven dat jullie besluit om El Salvador te verlaten zich situeerde op het einde van de maand juli 2019, kocht uw dochter de vliegtuigtickets pas eind augustus 2019 en verlieten jullie het land ook pas op 22 oktober 2019 (CGVS I, p.9, 10). In dit opzicht moet ook worden gewezen op het feit dat u slechts in het derde Europese land waar u kwam een verzoek om internationale bescherming indiende. Zo liet u het na een verzoek in te dienen in Spanje en Zweden, de eerste opeenvolgende Europese landen waar u voet aan de grond zette (CGVS I, p. 9; CGVS (...), p.8).

Voorts dient opgemerkt te worden dat u nooit de hulp heeft ingeroepen van de autoriteiten van uw land (CGVS I, p.14). U legt weinig overtuigende verklaringen neer over het nalaten om de hulp van de autoriteiten in te roepen. Met betrekking tot de politie verklaart u louter dat u de politie niet vertrouwdde omdat veel mensen klagen dat er bendeleden in de politie zitten (CGVS I, p.14). U geeft geen concrete voorbeelden, noch geeft u verdere redenen aan waarom u hen zodanig wantrouwdde dat u hun hulp niet wilde inschakelen voor uw problemen met de bende. Meer zelfs, de man van uw zus was politieagent en de man van uw nicht is nog steeds politieagent (CGVS I, p.9). Uw loutere stelling geen klacht te hebben willen neerleggen omdat u de politie niet vertrouwdde is onvoldoende. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans worden verwacht dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput voor hij zich daarvoor tot een ander land wendt. Dit geldt des te meer gezien de contacten van uw familie met de politie.

Over uw verklaring dat u de intentie had om een klacht neer te leggen bij het parket omdat deze instantie meer aanzien had, maar dit uiteindelijk niet heeft gedaan omdat er aan de ingang – niet aan de balie (CGVS (...) I, p.20) – een persoon stond die zei dat je de volledige naam nodig hebt van de persoon tegen wie je klacht wenst neer te leggen (CGVS I, p.14), dient opgemerkt te worden dat het weinig steek houdt dat Salvadoranen steeds de naam zouden moeten kennen van de personen die hen hebben overvallen, bestolen, aangevallen of wat dan ook.

Nergens in de COI waarover het CGVS beschikt, kan dan ook worden gevonden dat men deze informatie nodig heeft indien men een klacht wenst neer te leggen bij de Policía Nacional Civil (PNC), de Fiscalía General de la República (FGR), de Procuraduría para la Defensa de los Derechos Humanos (PDDH), of de Procuraduría General de la República (PGR). Dat u bovendien ook meteen overtuigd zou zijn door wat die persoon aan de ingang van het gebouw zei dat u maar meteen weer bent vertrokken in plaats van daadwerkelijk door te gaan met uw plan om klacht in te dienen is, gezien de ernst van de door uw beschreven feiten en vrees ook maar weinig geloofwaardig.

Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u ook geen documenten heeft neergelegd die er op wijzen dat u hulp heeft gezocht bij de autoriteiten van uw land.

Nopens uw verklaring dat de leeftijd van uw kinderen een gevaar vormt voor hen omdat A. (...) de leeftijd heeft waarop ze hem zouden willen inlijven en het mogelijk is dat er benedeleden verliefd worden op uw dochter (CGVS I, p. 19), kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat hun respectievelijke profielen als scholier en jonge vrouw op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke. Over het door u verklaarde gebeuren waarbij uw dochter vaak werd aangekeken door een bendelid van de kolonie (CGVS I, p. 19), dient onderstreept te worden dat uw dochter geen problemen heeft gehad met deze persoon omdat hij naar de gevangenis moest (CGVS I, p. 19). Bovendien kan het louter aanhalen van het feit dat iemand naar uw dochter keek, zonder dat zij verder ooit nog problemen heeft gekend, geenszins gezien worden als een daad van vervolging of als een reden om te denken dat uw dochter bij terugkeer gezocht zou worden door de bende.

Er dient besloten te worden dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft kunnen maken.

Waar u nog op algemene wijze een vrees aanhaalt naar aanleiding van de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador (CGVS II, p. 11) moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen. U baseert deze vrees immers louter op het nieuws dat u erover hebt gelezen en u kent bovendien ook niemand die reeds werd opgepakt in het kader van de noodtoestand (CGVS II, p. 12)

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen

na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviserd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te

nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. De paspoorten van uzelf, uw dochter, uw zoon, en uw echtgenoot, de identiteitskaarten van uw dochter, uw zoon, en uzelf, de kopieën van de identiteitskaarten van de neef van uw dochter en zijn echtgenote, de kopieën van de paspoorten van haar neef zijn twee dochters en zijn echtgenote, alsook de Zweedse verblijfsvergunningskaart van uw dochter, bevatten immers alleen informatie over de identiteit van uw familie, die voorsnog niet in vraag wordt gesteld. Het Salvadoraanse diploma van uw dochter, de puntenfiche van uw zoon, alsook het attest van het Centrum voor Volwassenonderwijs van uw dochter, en de evaluatiefiche vanwege de school van uw zoon hier in België geven informatie over de opleiding van respectievelijk uw dochter en uw zoon in El Salvador en in België. De informatie die deze documenten bevat kunnen de gemaakte beslissing echter niet wijzigen, daar zij geen verdere informatie bevatten die relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming. Dezelfde conclusie is van toepassing op het certificaat van uw dochter haar werkgever, waar enkel in staat welk werk zij heeft verricht voor de coöperatie Comedica tussen 23 mei 2019 en 15 oktober 2019. De kopieën van de reservatieformulieren van jullie vliegtuigtickets en de kopie van een reservatieformulier voor een hotel in België bevatten gegevens over uw reisroute van El Salvador naar België, die evenzeer niet in vraag wordt gesteld op dit moment. De bundel kopieën van afrekeningen geven een dieper inzicht in de financiële situatie van uw familie, maar kan de gemaakte beslissing in uw dossier niet altereren omwille van de hierboven opgesomde elementen (cf. supra). De kopieën van de foto's die u op de DVZ neerlegde, alsook de kopieën van de foto's die uw dochter op het CGVS neerlegde, tonen enkel een aantal elementen uit jullie dagelijkse leven in El Salvador, zoals de gevel van jullie woning en enkele activiteiten op de school van uw zoon. Deze stukken hebben bovendien op zich geen bewijswaarde, daar ze gemakkelijk in scene kunnen worden gezet en de echtheid er dus geenszins van kan worden gegarandeerd.

Tevens ontving het CGVS dd. 28 juni 2021 en 09 september 2022 enkele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van u en uw dochter. Deze bevatten louter kleine rechtzettingen en enkele toevoegingen aan uw verklaringen betreffende zaken die in deze beslissing niet ter discussie staan. Deze opmerkingen kunnen bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoeksters de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Na een korte theoretische toelichting over de bevoegdheid van de Raad en de bewijslast inzake de gegrondheid van asielaanvragen, laten verzoeksters het volgende gelden over de weigering van de asielstatus:

“A. Drie kernvragen opgeworpen door de RVV

In haar arrest van 30 december 2021 wijst de RVV er terecht op dat uit verschillende objectieve landeninformatie blijkt dat er in ES verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben.

De Raad weerhoudt uit de informatie verschillende potentiële risicoprofielen.

Ook kinderen en jongeren met een specifiek profiel beschikken over een dergelijk risicoprofiel, en behoeven om die reden een verhoogde aandacht

De Raad vestigt de aandacht op het feit dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen (pag 16)

Recrutering door bendes is vooral ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad of de veiligheid van henzelf en hun families. De bewegingsvrijheid van burgers is beperkt omwille van de territoriale controle van bendes over bepaalde wijken.

De Raad wenst in casu een antwoord op de volgende vraagstelling om een juiste analyse van het dossier en bijgevolg een juiste inschatting van de vrees van verzoekers voor vervolging door de bende MS 13 mogelijk te maken :

1. Staat de openbare school waar A. (...) naartoe ging en de wijk waar verzoekers woonden in Soyapango onder controle van bendeleden van MS 13 ?

2. Wat is de socio-economisch achtergrond van verzoekers ?

3. Wat is het exact profiel van A. (...) de zoon van tweede verzoeker? Bestaat er een bijzondere kwetsbaarheid waardoor het aannemelijk zou kunnen zijn dat indiende de feiten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan, hij moeite heeft om hierover te spreken ?

Voormelde onderwerpen worden in volgorde van opsomming behandeld.

- Wijk en departement Soyapango waar verzoekers woonachtig zijn, wordt gedomineerd door MS 13: geen betwisting door verwerende partij

Verzoeker zijn woonachtig in de gemeente SOYAPANGO in het gelijknamige departement SOYAPANGO SOYAPANGO behoort tot een van de meest gewelddadige departementen van ES.

Verzoekers brengen een geloofwaardig relaas over de aanwezigheid van bendes en bendegegeweld in hun gemeente. (4- 6/21- notities gehoor juli 2022 van eerste verzoeker, 4/14 tem 6/14 tweede verzoeker notities gehoor juli 2022)

Verzoekers weten in detail insiders informatie te verstrekken over de bende operationeel in hun kolonie Beiden wijden uit over de territoriale afbakening van hun terrein dmv graffiti, het doen betalen van renta aan verdelers van water en andere goederen, het bendegegeweld op straat, de clandestiene begraafplaatsen, de regels die gelden in de wijk zoals de lichten die moesten gedoofd worden bij het binnenrijden van de kolonie, of de verplichting om bendeleden nooit in de ogen te kijken bij het passeren... Verzoekers moesten een maandelijksse renta van 5 dollar voor de ophaling van het vuilnis (notities tweede verzoeker 13/7/22, 6/14)

Tweede verzoeker vertelt in detail over de constante aanwezigheid van de bendeleden tegenover hun huis, op straat.

Uit het relaas van verzoekers en van A. (...) blijkt dat sprake is van een hoog sociaal isolement.

Vrijheid om te bewegen was er niet.

Mensen of familie thuis bezoeken in andere wijken, was uitgesloten wegens te gevaarlijk. Eerste verzoeker vertelt dat er dan afgesproken moest worden in een centro commercial (notities juli 2022 eerste verzoeker, 8/21)

Als verzoekers al naar de markt gingen, bleven zij aan de buitenkant ervan, zonder ooit naar het midden van de markt te gaan, wegens te risicovol. (idem 8/21)

Hobby's voor A. (...) buitenhuis waren uit den boze. Hij bracht zijn tijd thuis binnenkamers door.

Soyapango, de woonplaats van verzoekers, was het terrein van MS 13.

Elke betwisting door verwerende partij blijft uit zodat deze vraag bevestigend dient beantwoord te worden.

Verzoekers woonden in een zone gedomineerd door de bende MS 13.

Verwerende partij voert geen enkele vorm betwisting over de controle van de openbare school van A. (...) door bendeleden. Ook deze vraag dient bevestigend te worden beantwoord.

- Precaire socio economische achtergrond van verzoekers

Uit onderzoek blijkt dat bendes in ES vooral veel macht uitoefenen in gebieden met de armere of lagere middenklasse, zo motiveert de Raad in haar arrest van 30 december 2021 in onderhavige zaak.

Verzoekers behoren tot de minder gegoede, de lagere sociale klasse.

Verwerende partij verstrekt een partiële lezing van het dossier, en gaat voorbij aan belangrijke feitelijke elementen uit het relaas van verzoekers die bevestigen dat zij wel degelijk deel uitmaken van de lagere sociale (midden) klasse

Vooreerst is er het feit dat tweede verzoeker slechts tot de zesde klas van de lagere school schoolgelopen heeft.

Zij groeide op in een ontwricht gezin, tot haar elfde bij haar alleenstaande analfabete moeder:

"(...)" (notities dd 13/7/22 van tweede verzoeker,8/14)

Op haar elfde kwam tweede verzoeker haar moeder reeds te overlijden en werd zij opgevoed door haar oudere zus.

Een lage scholing heeft impact op de slaagkansen om een goede gekwalificeerde job te vinden.

Ook in het geval van tweede verzoeker was geen sprake van een inkomen uit officiële arbeid.

Tweede verzoeker was actief in de "informele" sector, namelijk het verkopen van goederen zoals make up of kledij of bananen. (notities 13/7/22 tweede verzoeker, 7/14)

De echtgenoot van tweede verzoekster, de vader van eerste verzoeker, was aanvankelijk actief als chauffeur doch hij werd ziek (diabetes)

Ingevolge een inadequate medische opvolging, (onder meer omwille van een tekort aan beschikbaarheid van geneesmiddelen in het ziekenhuis bij tijden), kon zijn aandoening niet fatsoenlijk behandeld worden, diende zijn been finaal geamputeerd te worden in 2017.

Hij was sindsdien niet langer in staat om te werken en beschikte niet langer over enige bron van (vervangings)inkomen.

Eerste verzoeker deelt op betekenisvolle wijze mee dat haar vader geen uitkering had om reden dat hij niet over enige verzekering beschikte (notities 6/21 gehoor 2 eerste verzoeker)

Het gezin was volledig afhankelijk van de inkomsten van eerste verzoeker.

Zij beschikte als enige over een officiële broodwinning als kassierster bij een coöperatie, en dit slechts sinds korte duur, van mei 2019 tot haar vertrek uit Salvador in oktober 2019.

Het relaas van verzoekers is doordrongen van armoede

Verzoekers geven duidelijk aan dat zij moeite hadden om maandelijks de eindjes aan mekaar te knopen en zo te voorzien in hun basisbehoeften

Een paar voorbeelden :

- De kredietkaart die door eerste verzoeker moest gebruikt worden wanneer er niet kon betaald worden, om vervolgens met een schuld achter te blijven, die zij dan diende af te betalen (notities juli 2022, 12/21)
- Het verkopen op straat van producten zoals bananen, ondergoed, goedkope lotions,..
- Het niet bezitten van een wagen en de noodzaak om dagelijks de bus te nemen gedurende twee uur om het werk te bereiken voor eerste verzoeker.
- Het afgesneden worden van elektriciteit en water wegens niet tijdige betaling in het verleden
- Verzoekers beschikten niet over heet stromend water, zij dienden dit zelf te verwarmen
- Er was geen elektriciteit in de keuken
- De woonst betrof enkel een gelijkvloers, een zeer beperkte oppervlakte.
- Het niet kunnen voorzien in hun onderhoud omwille van medische kosten (notities 10/14 tweede verzoeker, 13/7/33)
- Afwezigheid van enige eigendom

Verzoekers woonden steeds in huurhuizen

Ook in Soyapango woonden zij in een huurhuis dat eigendom was van de zus van de man van tweede verzoeker.

Verzoekers dienden ook hiervoor huishuur te betalen.

Evenmin beschikten verzoekers over een wagen.

Eerste verzoeker was uren onderweg naar haar werk met het openbaar vervoer, ofschoon dit niet zonder risico is. Zij was niet in staat om een taxi te betalen, noch had zij een eigen wagen ter beschikking.

- Financiële afhankelijkheid van derden

Verzoekers hebben beiden aangegeven dat zij financieel niet in hun onderhoud konden voorzien en vaak beroep dienden te doen op de hulp van familie.

De zussen van de vader van eerste verzoeker stuurden geld op, dat nodig was om maandelijks rond te komen.

Eerste verzoeker verwoordde het als volgt:

"(...)" (notities 5/21 gehoor 2 eerste verzoeker)

Tweede verzoeker verwijst evenzeer naar de hulp van de zussen van gemiddeld 150 Dollar (notities 13/7/22 tweede verzoeker, 7/14)

Immers is de man van tweede verzoeker op 17 april 2020 in België overleden aan nier complicaties

Verzoekers konden hun reis naar België niet zelf bekostigen

Ook hiervoor waren zij afhankelijk van de zus van tweede verzoeker die in de VS woont

Zij leende haar zus 6000 dollar, in twee betalingen van 3000 dollar om de wetgeving in de VS op witwassen niet te overtreden.

Met andere woorden, staan verzoekers 6000 dollar in het krijt bij hun eigen familie.

Verwerende partij leidt hieruit onterecht af dat verzoekers op familie kunnen rekenen voor financiële steun ?!

Niets is minder waar.

De financiële hulp van de zussen is ingevolge het overlijden van de man van tweede verzoeker niet langer gevrijwaard; verzoekers kunnen hier niet langer op rekenen in geval van terugkeer.

Tevens betref de betaling van 6000 dollar een lening, geen schenking, zodat verzoekers deze alsnog moeten terugbetalen.

Verwerende partij geeft hiermee wel te kennen dat verzoekers niet toekomen met hun eigen middelen, zodat zij de precaire socio economische achtergrond van verzoekers wel degelijk onderschrijft, zij het op indirecte wijze.

Verzoeker omschrijft haar leven in armoede in de volgende woorden zeer treffend :

"(...)" (notities 13/7/22 tweede verzoeker, 8/14) (eigen vetdruk en cursief)

De stelling van verwerende partij als zou A. (...) niet voldoen aan het profiel voor rekrutering, kraakt kant noch wal en is evenmin op objectieve leest geschoeid.

Het economisch profiel en het opleidingsniveau van verzoekers zijn allerminst gunstig om deze these te ondersteunen wanneer allé elementen in acht worden genomen.

• Psychologisch profiel van A. (...): onmiskenbaar bijzondere kwetsbaarheid

A. (...) is in behandeling bij een psycholoog sinds 30 april 2021

De behandelend psycholoog attesteert formeel dat de jongen tekenen vertoont van traumatische gebeurtenissen in zijn land van herkomst : nachtmerries en slaapproblemen, angst, stress, lagere tolerantiedrempel; gebrek aan motivatie, tobben, concentratieproblemen,...

Zijn psycholoog geeft aan dat het overlijden van A. (...) zijn vader een belangrijk scharniermoment is geweest nu het overlijden bij hem de vraag deed rijzen naar de betekenis van hetgeen hij en zijn familie allemaal hadden doorstaan voordien ..

De behandelend psycholoog onderschrijft het profiel van A. (...) zoals door verzoekers geschetst tijdens hun onderhoud.

Hij stelt dat het voor A. (...) moeilijk is om zich open te stellen, om over zijn problemen te vertellen en om vertrouwen te geven aan derden.

In casu is sprake van een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van A. (...).

B. Tweede bestreden beslissing herneemt de eerder opgeworpen argumenten uit de eerste bestreden beslissing

• Beweerd beperkte kennis van verzoekers over de details van de pogingen van de bendeleiders om A. (...) in te lijven

Deze zienswijze van verwerende partij kan niet gevolgd worden

A. (...) werd aangesproken door bendeleden om drugs van buiten naar binnen de school te smokkelen

Verwerende partij verwijt verzoekers dat verzoekers geen informatie kunnen verstrekken over de exacte werkwijze van de bende de drugs die hij moet verhandelen, de identiteit van de bendeleden, de manier waarop hij de drugs moest verhandelen

Slachtoffers van bendedgeweld kennen hun belagers nooit of zelden bij naam; hooguit herkennen zij deze als aanwezig in hun wijk.

In dit geval betref het een bende die de zoon aansprak op school, en dus buiten de leefomgeving van verzoekers, die niet aanwezig waren op het moment dat A. (...) werd aangesproken en dus geenszins van deze feiten kunnen getuigen in detail.

Het gegeven dat een jongen wordt aangesproken binnen de school door bendeleden om medewerking te verlenen aan hun drugsactiviteiten, betekent allerminst dat zij hem tijdens deze eerste contacten meteen ook de details meedelen, zoals de manier waarop hij de drug moest verhandelen noch over welke drug het zou gaan.

Integendeel, deze informatie wordt pas verstrekt op het moment dat de geviseerde persoon ter kennis brengt gevolg te verlenen aan de eisen van de bende, hetgeen hier niet gebeurd is.

Verwerende partij gaat voorbij aan het feit dat verzoekers voor informatie afhankelijk zijn van A. (...) en de informatie die hij hen verstrekt.

En dit stelt juist van meet af aan een probleem.

Verzoekers hebben meermaals aangegeven dat A. (...) amper informatie deelde over hetgeen hem overkomen was.

Zijn gedrag is onrustwekkend en problematisch, reden waarom er een psycholoog werd ingeschakeld om deze traumatiserende ervaringen te verwerken.

A. (...) is zeer gereserveerd en is geen groot verteller. Hij is angstig en de communicatie verloopt moeizaam. Hij kropt alles op, teneinde anderen niet mee te sleuren in de problemen.

Verwerende partij gaat voorbij aan een belangrijk gegeven: het profiel van A. (...) als een gesloten persoon wordt bevestigd door diens psycholoog.

Hij stelt dat het voor A. (...) moeilijk is om zich open te stellen, om over zijn problemen te vertellen en om vertrouwen te geven aan derden.

Verwerende partij gaat voorbij aan deze objectieve informatie hetgeen vanzelfsprekend een schending uitmaakt van de bewijskracht van dit document.

- Verklaring van A. (...) zou niet overtuigen

A. (...) heeft naar best vermogen geantwoord op de hem gestelde vragen.

Hij heeft in alle eerlijkheid meegedeeld dat hij op bepaalde vragen geen antwoord kon geven omdat de bendeleden hem hierover niet hadden gebriefd.

Wat essentieel is, is het feit dat de bendeleden A. (...) wilden rekruteren als schooljongen om voor hen als koerier van buiten naar binnen de school drugs te smokkelen.

De school wordt bij de ingang namelijk bewaakt door een agent

Bij vermoedens van malafide operaties worden er drugshonden ingeschakeld in de school.

Het houdt dus in tegenstelling tot wat verwerende partij stelt, WEL steek dat de bendeleden, inzonderheid diegenen die er zelf school liepen, het risico om gevat te worden niet persoonlijk willen dragen en ervoor opteren om dit te verschuiven en bij onschuldige slachtoffers als A. (...) te leggen.

- Verwerende partij herneemt haar argumenten uit de eerste bestreden beslissing omtrent inconsistenties
De beweerde inconsistenties hebben dan weer uitsluitend betrekking op de eerste verklaring van verzoekers. Een overzicht:

1.Mbt beweerde inconsistenties in de verklaringen van verzoekers bij DVZ

Tweede verzoeker heeft tijdens haar onderhoud bij verwerende partij meegedeeld dat het gehoor bij DVZ allerminst optimaal was verlopen

De echtgenoot van tweede verzoeker was namelijk amper twee maanden voor het gehoor overleden en mevrouw was ten tijde van het gehoor mentaal zeer zwaar aangedaan door het verlies van haar echtgenoot.

Verzoeker begon tijdens het eerste gehoor te huilen.

Zij verklaarde hierover aan verwerende partij tijdens haar eerste gehoor:

"(...)"

En nog:

(...)

Bovendien blijkt het DVZ gehoor niet te zijn doorgedaan in de aanwezigheid van een onafhankelijke tolk. Het was de dienstdoend ambtenaar die een dubbel petje droeg, en ook als tolk fungeerde, terwijl deze hiervoor allerminst opgeleid is.

Tweede verzoeker verklaarde hierover:

(...)

Dergelijke handelwijze is niet zonder gevolgen.

Op het gehoorformulier is op bijzonder misleidende wijze een handtekening geplaatst onder de hoofding TOLK terwijl deze NIET aanwezig was en hier bijgevolg ook geen handtekening mag geplaatst worden.

Ondergetekende merkte op dat er geen tolknummer was vermeld, waarna de dienstdoend PO na nazicht moest erkennen dat er inderdaad geen tolk betrokken was geweest.

Tot slot verklaarde tweede verzoeker ook dat het verslag niet aan haar is voorgelezen geweest

(...)

Verwerende partij blijft meermaals hameren op de vraag of verzoeker alles heeft kunnen vertellen tot zij zwicht en finaal kort "ja" zegt, niettegenstaande deze dame hieraan voorafgaand herhaaldelijk aangeeft dat zij kort moest zijn, dat men had verteld dat zij alles kon vertellen nadien, dat zij niet aanwezig was met haar geest in het gesprek, dat zij overmand was door emoties, zij moest huilen, en dat zij bepaalde zaken niet begreep, zoals het gebruik van de term "confrontar"

Dat mevrouw zou gesproken hebben bij DVZ over het verkopen van drugs ipv het verdelen van drugs wat zij later bij verwerende partij stelt, en waar een onafhankelijke tolk aanwezig was, houdt meer dan waarschijnlijk verband met de moeizame omstandigheden waarin het gehoor verlopen is en de geestesgesteldheid van mevrouw en de afwezigheid van een onafhankelijke tolk evenals de macht van de waarnemend ambtenaar om de antwoorden van verzoekster neer te schrijven conform zijn overtuiging. Elke vorm van controle hierop is per definitie uitgesloten.

Dergelijke handelwijze onteert de vereiste onafhankelijkheid.

Tegenstrijdigheden en lacunes in de verklaringen van verzoekers, kunnen onmogelijk in het nadeel van beiden worden weerhouden gezien de omstandigheden waarin dit heeft plaatsgevonden.

2.Mbt beweerde inconsistenties onderling in verklaringen op CGVS afgelegd

Tijdens het eerste gehoor van verzoekers lag de focus van verwerende partij gaandeweg steeds meer op het zoeken naar zo veel mogelijk contradicties in plaats van op het voeren van een gedegen onderzoek naar de nood aan internationale bescherming rekening houdende met het profiel van de verzoeker in kwestie.

Niet zonder verbazing met succes, nu elk asielrelaas steeds dermate kan gefileerd worden tot op een niveau dat er incongruenties komen bloot te liggen

Verzoekers zijn onderscheiden individuen die gebeurtenissen elk op hun eigen wijze beleefd hebben, vanuit hun eigen gezichtspunt, en met een eigen ervaringskader deze gebeurtenissen opslaan om ze vervolgens met eigen accenten opnieuw te vertalen

De weergave ervan jaren later tijdens een uren durend gehoor onder stresserende omstandigheden, met telkens de tussenkomst van een tolk, maakt hun discours per definitie imperfect en vatbaar voor ongerijmdheden, zonder dat dit evenwel moet betekenen dat zij ongeloofwaardig zijn in hun verklaringen

De sociale afkomst is niet onbelangrijk bij de mogelijkheid om op een consistente en samenhangende wijze relaas te doen van vaak traumatiserende gebeurtenissen in een vaak ver verleden

Verwerende partij haalt in de eerste bestreden beslissing de antwoorden van verzoekers uit hun context

Eerste verzoeker deelde namelijk mee dat haar moeder niet op de hoogte was van wat er gebeurd was voor het gesprek op de school, en doelde daarmee op aanval door de bende.

Tweede verzoeker verklaarde dat zij wist dat haar zoon was aangesproken geweest door de bende doch niet dat hij was aangevallen geweest

Tussen beide verhaallijnen is er geen sprake van enige tegenstrijdigheid!

Elke mogelijke twijfel over de draagwijdte van het antwoord moet uitgesloten worden, hetgeen verwerende partij nagelaten heeft.

3.Mbt beweerde inconsistenties in relaas van eerste verzoeker bij DVZ en CGVS

Eerste verzoeker verklaarde dat zij twee maal door de benedeleden is aangesproken geweest, telkens op de trappen van haar huis, waarbij haar werd gezegd dat zij de groten moest doen aan haar broer.

Tezelfdertijd verklaarde zij dat zij de benedeleden kruiste telkens wanneer zij zich van haar werk naar huis verplaatste.

Van enige tegenstrijdigheid met haar relaas bij DVZ is geen sprake. Zij werd slechts 2 keer aangesproken doch kruiste de benedeleden meermaals!

Opnieuw gooit verwerende partij alles op één hoop, en creëert hierdoor nodeloos verwarring.

Vervolgens stelt verwerende partij dat dit gegeven niet door tweede verzoeker zou zijn opgeworpen bij DVZ en dat tweede verzoeker zou verklaard hebben dat haar dochter nooit geconfronteerd is geweest met de bende.

Deze zienwijze kan niet gevolgd worden om hogervermelde reden

Tweede verzoeker haar gehoor bij DVZ is zoals hoger uiteengezet, geenszins een objectieve bron om de verklaringen afgelegd bij verwerende partij te kunnen aftoetsen op de geloofwaardigheid ervan gezien het problematisch verloop ervan.

Bovendien verklaarde zij over het woordgebruik "confrontatie" bij aanvang van het tweede gehoor:

(...)

• A. (...) liep blauwe plekken op en hield deze verborgen voor zijn omgeving

A. (...) liep blauwe plekken op en had pijn aan zijn ribben na de aanval op school.

Thuis droeg hij kleding (hemden) die de blauwe plekken op zijn lichaam verborg nu hij weigerde zijn zus en moeder te betrekken bij zijn problemen. (notities pagina 12)

Verwerende partij acht deze uitleg vreemd genoeg niet geloofwaardig doch dit betreft een subjectieve visie die haaks staat op de objectieve informatie uit het dossier, inzonderheid het psychologisch rapport dat A. (...) beschrijft als een zeer gesloten persoon die niet gauw informatie deelt

Het attest onderschrijft de geloofwaardigheid van verzoekers hun relaas.

• Verklaring van A. (...) ligt in de lijn van de verklaringen van verzoekers

De verschillende verklaringen van verzoekers zijn bijzonder coherent.

Van substantiële tegenstrijdigheden is geen sprake.

Verwerende partij zwijgt hierover in allé talen, ondanks het bijzonder relevant karakter ervan voor een juiste beoordeling van het dossier op de geloofwaardigheid ervan.

• Gedrag van verzoekers wordt niet verenigbaar geacht met de ernst van de vrees

*Verwerende partij verwijt tweede verzoeker dat zij na de problemen is blijven wonen op haar adres
Tweede verzoeker wenst op te merken dat zij samen met haar echtgenoot en zoon ondergedoken leefde op dit adres, en geenszins nog naar buiten kwam, zoals zij ook verklaard heeft.*

In tegenstelling tot wat verwerende partij stelt, beschikten zij niet over de financiële middelen om een andere woonst te huren. Immers de gelden die nodig waren voor de aankoop van hun vliegtickets, moesten zij reeds lenen van haar zus, en deze maakte de gelden in 2 keer over

Dit geld kon onmogelijk aangewend worden om uit te geven aan de huur van een andere woonst!

De these dat verzoekers gerust hadden kunnen verhuizen naar een ander land in de regio, is volstrekt van de pot gerukt. De ganse regio is vergeten van bendegeweld, en bovendien is een verhuis naar het buitenland allerminst een realistische optie, die van een verzoeker om IB kan verwacht worden.

Eerste verzoeker zocht haar toevlucht in het huis van haar neef bij gebrek aan een andere haalbaar toevluchtsoord.

Zij diende in het onderhoud van het gezin te voorzien; stoppen met werken was eenvoudigweg geen optie. juist om haar veiligheid te waarborgen, zorgde zij dat ze opgehaald werd om te gaan werken -een job die in verschillende filialen en dus ook verschillende locaties plaatsvond- zodat zij niet in het oog liep van de bendeleden.

Slechts voor het afhalen van de paspoorten en het ophalen van het certificaat van de school, werd het huis verlaten, middels een taxi - zonder het opschrift taxi bestuurd door een niet officieel geregistreerde taxichauffeur- die hen ophaalde voor de deur.

Verwerende partij laat na te bevragen hoe zij zich verplaatsten om de documenten af te halen, om zonder nadere analyse te stellen dat deze verplaatsingen een element vormen van gedrag onverenigbaar met een ernstige vrees

Niets is minder waar.

Verwerende partij werpt ook op dat verzoekers laattijdig het land zouden hebben verlaten.

Deze zienswijze is niet juist bij een juiste lezing van het dossier.

Verzoekers konden het land pas verlaten op 22 oktober 2019 omdat zij met de gelden die hen door de tante ter beschikking waren gesteld, moesten wachten op een vlucht die voldoende goedkoop was, hetgeen in die période een probleem stelde.

Verzoekers beslisten eind juli 2019 om het land te verlaten, doch beschikten pas in augustus over de gelden ter beschikking gesteld door de zus van tweede verzoeker, waarna zij diezelfde maand de tickets gingen kopen.

Tot slot verwijst verwerende partij naar het gebrek aan een klachtneerlegging door verzoekers bij de politie.

In El Salvador is er vaak een grote verwevenheid van politie en bendes, en laten burgers die in nood zijn en op zoek gaan naar bescherming, het steevast na om klacht in te dienen gezien het groot risico dat een dergelijk maneuver inhoudt.

Zo ook verzoekers.

Tweede verzoeker trachtte zonder succes een klacht in te dienen bij het OM, doch werd de toegang geweigerd toen zij de naam van de belagers niet kon opgeven.

Verwerende partij deelt mee niet te beschikken over informatie waaruit blijkt dat de naam van de belagers bekend moet zijn om de klacht te kunnen indienen, maar bevestigt hiermee dat zij evenmin over informatie beschikt waaruit het tegendeel blijkt van wat verzoeker stelt.

Bijgevolg kan dit niet in haar nadeel weerhouden worden.

Tweede verzoeker maakt verwerende partij attent op het profiel van haar zoon als minderjarige tiener en het profiel van haar dochter als alleenstaande vrouw van middelbare leeftijd, als een bijzonder geschikt doelwit van de operationele bendes.

Opnieuw wordt dit niet onbelangrijk gegeven terzijde geschoven door verwerende partij..

C. Onttrekking aan de autoriteit van de bende MS 13 door het land te verlaten

Een terugkeer zou de bende MS 13 meteen "ter ore komen" en verzoekers in een levensbedreigende situatie plaatsen.

Het vertrek van een gezin – inzonderheid wanneer deze reeds in het vizier liepen van de bende aan de macht – wordt automatisch als een daad van verzet wordt beschouwd, en betekent een vernedering voor de bende die er de controle heeft.

Het bendegeweld is ruim verspreid in El Salvador, zowel in de stad als het platteland, zodat er geen veilig alternatief is. De bendeleden communiceren met mekaar en weten steeds de achtergrond van de persoon in kwestie te traceren.

Tevens dient rekening te worden gehouden met het feit dat verzoekers tot de groep van terugkeerders behoren die na een vertrek zonder toestemming van MS 13 terugkeren na een verblijf in het buitenland gedurende maar liefst 1,8 jaar!

Met andere woorden dient belang te worden gehecht aan het feit dat verzoeker een daad van verzet/ verraad stelde volgens de "codes" van de bende MS 13 door hun weigering in te gaan op een concrete eis, en door zich vervolgens te onttrekken aan hun controle.

In de bestreden beslissing stelt verwerende partij dat de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bijeen terugkeer, niet volstaat om een reëlrisk te lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 V.

Deze zienswijze is in het geval van verzoekers niet juist.

Verwerende partij refereert naar de "COI Focus; Salvador: Retour au pays des ressortissants" van 17 december 2020

Verwerende partij poneert op grond hiervan dat terugkeerders vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Om vervolgens te stellen dat het enige verschil is gelegen in de mogelijkheid van afpersing van terugkeerders door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf!

In deze COI wordt een onderscheid gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders.

Dit onderscheid dient in acht te worden genomen

De terugkeer naar El Salvador is immers een bijzonder complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn/haar vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij/zij verbleven heeft.

In de bestreden beslissing ontbreekt echter elk grondig en objectief individueel onderzoek opzichthens verzoekers, hetgeen ontoelaatbaar is gelet op de onderzoeksbevoegdheid ten gronde van verwerende partij..

Meer bepaald gaat verwerende partij voorbij aan het onbetwist feit dat verzoekers problemen van inlijving van een minderjarige kenden VOOR hun vertrek uit El Salvador, hetgeen een element van kapitaal belang uitmaakt.

Verwerende partij erkent in de bestreden beslissing expliciet dat wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders, er geen systematische opvolging is om hun veiligheid te garanderen, en de informatie hierover beperkt is omwille van "verschillende redenen"

Bij nazicht blijkt dat de informatie uit de geciteerde COI Focus beperkt is tot de terugkeerders uit de VS! Informatie over terugkeerders uit Europa, is niet voorhanden.

Ook de meest recente COI focus van 17 juli 2021 bevestigt de afwezigheid van informatie over eventuele risico's voor terugkeerders uit Europa, en verduidelijkt dat 99% van de terugkeerders uit de VS en Mexico afkomstig zijn in 2020 en dat deze specifieke omstandigheid voorwerp van onderzoek vormde voor de verschillende geconsulteerde bronnen.

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf, pagina 17/33 en 2/33

Een erkenning van verzoekers als vluchteling is wel degelijk mogelijk op grond van de Conventie Van Geneve.

Spanje bevestigde eerder reeds dat de El Salvadoraanse overheid niet bij machte is om effectieve bescherming te bieden tegen vervolging door de bendes.

"(...) (COI FOCUS situation sécuritaire 6/35)

Vrije vertaling :

"(...) ((COI FOCUS situation sécuritaire 6/35)

De bendes en autoriteiten viseren hierbij vooral burgers met een duidelijk profiel ("Salvador: Situation Sécuritaire" van 15 juli 2019, p. 11-19) waaronder: burgers die zich tegen bendes of de overheid verzetten; informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of door de veiligheidstroepen; familieleden, burens of anderen die gelinkt worden aan bendes; burgers die bendes verlaten of verraden hebben; LGBTI-personen; burgers met bepaalde beroepen; (ex-)politieagenten en (ex-)militairen; burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten; inboorlingen. (eigen onderlijning)

In die zin beschrijft het rapport "An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador" van September 2018, opgesteld door het "Refugee Law Initiative" van de universiteit van Londen, het geweld door de bendes als "highly targeted and individualized".

Ook het UNHCR stelt "that most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" ("Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016, p. 44-45-

https://www.ecoi.net/en/file/local/1259547/1930_1458131708_56e706e94.pdf.)"

Wat betreft de weigering van de subsidiaire bescherming bespreken verzoeksters de veiligheidssituatie en het bendegeweld in El Salvador en benadrukken zij hun bijzonder kwetsbaar profiel als weduwe met een alleenstaande dochter en een minderjarige tienerzoon die een bijzonder ruime periode ("maar liefst 1,8 jaar") in het buitenland verblijven.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting leggen verzoeksters overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een kopie van foto's van hun woning in El Salvador neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren verzoeksters de schending aan van artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel geschonden achten.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeksters aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de tweede bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat tweede verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) de geloofwaardigheid van de problemen van haar zoon A., die op school door bendeleden om diensten zou zijn gevraagd en zou zijn geslagen nadat hij dit weigerde, door verschillende elementen wordt ondergraven, omdat (B) een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat zij het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en zij heeft nagelaten deze vrees *in concreto* aan te tonen, omdat (C) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald, omdat (D) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en omdat (E) de door haar voorgelegde documenten deze beslissing en beoordeling niet kunnen wijzigen en ook de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van haar en haar dochter de bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de tweede bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat uit haar verklaringen en uit haar administratief dossier blijkt dat eerste verzoekster zich op dezelfde asielmotieven baseert als diegene aangehaald door haar moeder, tweede verzoekster *in casu*, en dat aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming

van haar moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, ook aan haar verzoek geen gunstig gevolg kan worden gegeven, waarbij de motieven van de tweede bestreden beslissing worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoeksters er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeksters maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeksters de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeksters verklaren dat ze hun land van herkomst, El Salvador, hebben verlaten omwille van problemen met leden van de bende MS-13, die de zoon van tweede verzoekster wilden rekruteren en die eerste verzoekster hebben lastiggevallen. Zij stellen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador vrees vermoord te worden door de leden van de bende MS-13 die in hun wijk actief waren.

Na lezing van de administratieve dossiers kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeksters er niet in slagen om hun vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

In zijn arrest nr. 266 197 van 23 december 2021 vernietigde de Raad de beslissingen van de adjunct-commissaris van 22 juli 2021 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en was de Raad van oordeel dat (i) verder onderzocht moest worden of de openbare school waar A., de zoon van tweede verzoekster, naartoe ging en de wijk waar verzoeksters woonden in Soyapango onder controle staat van bendeleden van MS-13, dat (ii) ook de socio-economische achtergrond van verzoeksters beter onderzocht dient te worden en dat (iii) "(e)r dient onderzocht te worden of er in casu een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van A. aanwezig is waardoor het aannemelijk zou kunnen zijn, dat indien de feiten zich daadwerkelijk voorgedaan hebben, hij moeite heeft om hierover te spreken". De Raad bracht in dit arrest ook artikel 57/1, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet in herinnering, waaruit blijkt dat de verwerende partij ook de minderjarige kan horen zonder dat de minderjarige dat gevraagd heeft, indien hiertoe bijzondere redenen zijn en indien dit in het belang van deze minderjarige vreemdeling is.

Te dezen blijkt uit de stukken van de administratieve dossiers en uit de motieven van de bestreden beslissingen dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) hieraan is tegemoet gekomen.

Zo blijkt dat de zoon van tweede verzoekster op 13 juli 2022 op het CGVS werd gehoord als getuige in de dossiers van verzoeksters (administratief dossier (hierna: adm. doss.) tweede verzoekster, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van A.) en wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster als volgt gemotiveerd:

"Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, kan worden afgeleid dat de bendes in de wijken die onder hun controle staan kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als poste), waarbij een vraag tot 'samenwerking' of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. De beschikbare informatie geeft aan dat rekrutering door bendes in El Salvador veelal is ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad of de veiligheid van henzelf en hun families. Veelal gaat het om een

vrijwillige of semivrijwillige rekrutering. Zo zijn het bijvoorbeeld de ouders die zich geprivilegieerd voelen omdat de bende hun kind kiest om er deel van uit te maken, dan wel de kinderen zelf die dankzij de bende een soort bescherming ervaren die ze zonder de bende niet zouden hebben of voelen zij zich gemotiveerd door het krijgen van kleine voordelen (cadeautjes, maaltijden, enz.) en het winnen van respect en sociale status (landeninformatie, stuk 7-9). Uit jullie verklaringen kan echter niet geconcludeerd worden dat A. (...) voldoet aan dit rekruteringsprofiel. Immers ging A. (...) naar school (CGVS I, p.11-12; documenten omtrent zijn scholing; CGVS A. (...), p.3) en vervulde uw dochter A. (...) ook haar middelbaar onderwijs (CGVS (...) I, p.5). Er kan dan ook niet besloten worden dat uw familie ongeschoold is.

Tevens kan er uit jullie verklaringen niet geconcludeerd worden dat jullie zich in een penibele economische situatie bevonden. Zowel u als uw dochter werkten. Zo hield u zich bezig met informele verkoop van zaken zoals kledij of make-up (CGVS I, p.7; CGVS II, p.7) en werkte uw dochter A. (...) eerst voor een bank en nadien voor een coöperatieve (CGVS (...) I, p.5; CGVS (...) II, p.10). Daarnaast kon u voor uw reis geld lenen van uw zus die in de Verenigde Staten woont. Zij leende de 4300 dollar (CGVS (...) I, p.8) voor de tickets en in totaal kon u zelfs 6 000 dollar lenen (CGVS II, p.12). Dit toont dan ook aan dat u kan rekenen op extensieve financiële hulp van uw familie indien u dit nodig zou hebben. U stelt bovendien zelf dat u tot de middenklasse behoort (CGVS II, p.4) en jullie kwamen altijd rond om de kosten voor jullie basisbehoeften te betalen (CGVS II, p.5; CGVS (...) II, p.12). U stelt wel dat het tot twee keer toe nipt was dat u de kosten kon betalen, maar u kon de factuur voor het water dan een maand later betalen (CGVS II, p.8). Ook vertelt u dat de elektriciteit soms werd afgesloten, maar dit was reeds in 2004 (CGVS II, p.8). Recenter, toen u in la Coruña woonde, gebeurde dat niet meer (CGVS II, p.8). Uw dochter stelt bovendien dat noch het water noch de elektriciteitsoevoer ooit werd afgesloten (CGVS (...) II, p.12) en indien jullie moeilijkheden hadden om facturen te betalen ze dit oploste door gebruik te maken van een kredietkaart (CGVS (...) II, p.12). Daarnaast stuurden de zussen van uw echtgenoot die in Zweden wonen ook regelmatig 150 dollar op om jullie te steunen en om de medische kosten voor uw echtgenoot te betalen (CGVS II, p.7; CGVS (...) II, p.14). Uw echtgenoot vond het ook niet nodig om een verzekering af te sluiten die hem wel een uitkering of een pensioen hadden kunnen opleveren (CGVS II, p.9).

Op basis van bovenstaande kan dan ook niet geconcludeerd worden dat uw zoon A. (...) een hoger risico liep op rekrutering door de bendes gelet op jullie economische profiel en op jullie opleidingsniveau. Tevens blijkt uit de informatie dat de rekrutering eerder vrijwillig verloopt dan gedwongen, wat uit jullie relaas geenszins het geval blijkt. Jullie maken doorheen jullie verklaringen dan ook niet aannemelijk dat A. (...) aan het profiel voldeed om in het vizier van de bendes te lopen om gerekruteerd te worden, wat dan ook afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Het attest omtrent de psychologische hulp die A. (...) krijgt, werpt hier evenmin een ander licht op, noch beaamt het een zekere kwetsbaarheid die hem gevoeliger zouden maken voor rekrutering. Uit het attest blijkt bovendien ook dat A. (...) deze psychologische hulp eerder zocht in het kader van het overlijden van zijn vader dan omwille van de problemen die zich zouden hebben voorgedaan in El Salvador. Uw dochter beaamt dit eveneens (CGVS (...) II, p.19). Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de verwijzingen in het attest naar de problemen die A. (...) in El Salvador zou hebben gehad, louter gebaseerd zijn op zijn eigen verklaringen."

Hoewel (i) uit hun verklaringen naar voor komt dat de wijk waar verzoeksters woonachtig waren door de bende MS-13 gedomineerd wordt en dat ook de openbare school van A. onder controle staat van de bende MS-13 en (ii) dit niet betwist wordt door de adjunct-commissaris, blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, een even groot risico lopen om in het vizier te komen van bendes en dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen, zoals ook door de Raad in zijn arrest nr. 266 197 van 23 december 2021 reeds werd overwogen.

Uit de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen blijkt evenwel dat de adjunct-commissaris van oordeel is dat de zoon van tweede verzoekster niet voldoet aan dit rekruteringsprofiel, nu niet besloten kan worden dat zijn familie ongeschoold is en uit de verklaringen van verzoeksters evenmin geconcludeerd kan worden dat zij zich in een penibele economische situatie bevonden.

Verzoeksters voeren aan dat zij "behoren tot de minder gegoede, de lagere sociale klasse" en verwijten de adjunct-commissaris een partiële lezing van het dossier en voorbij te gaan aan het feit dat tweede verzoekster slechts tot de zesde klas van de lagere school schoolgelopen heeft en opgegroeid is in een ontwricht gezin, waarbij zij tot haar elfde bij haar alleenstaande analfabete moeder opgegroeid is en daarna werd opgevoed door haar oudere zus. De Raad wijst er evenwel op dat dit niet wegneemt dat tweede verzoekster haar kinderen – in casu eerste verzoekster en A. – wel van een degelijke scholing heeft kunnen laten genieten en de nodige basisbehoeften heeft kunnen bieden. Dat tweede verzoekster

daarbij actief was in de “*informele*” sector en haar echtgenoot diabetes kreeg en onder meer omwille van een tekort aan beschikbaarheid van geneesmiddelen in het ziekenhuis niet fatsoenlijk behandeld kon worden en door een beenamputatie niet langer in staat bleek om te werken en ook geen uitkering had, doet daaraan geen afbreuk.

Waar verzoeksters aanvoeren dat het gezin volledig afhankelijk was van de inkomsten van eerste verzoekster, gaan zij zelf voorbij aan het gegeven dat tweede verzoekster inkomsten verwierf via haar werk in de informele sector en dat het gezin tevens steun ontving van de zussen van de echtgenoot van tweede verzoekster in Zweden en een aanzienlijke som (6 000 dollar) kon lenen van de zus van tweede verzoekster die in de Verenigde Staten woont. Dat zij ingevolge het overlijden van de man van tweede verzoekster niet langer zouden kunnen rekenen op de steun van diens zussen, betreft een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien geen afbreuk doet aan de vaststellingen dat de zoon van tweede verzoekster op het ogenblik van de voorgehouden problemen niet voldeed aan het in de bijgebrachte landeninformatie vooropgestelde rekruteringsprofiel en dat dit afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten.

De voorbeelden die verzoeksters in hun verzoekschrift aanhalen om aan te geven dat zij moeite hadden om maandelijks de eindjes aan mekaar te knopen en zo te voorzien in hun basisbehoeften zijn niet voldoende ernstig om een penibele economische situatie aan te tonen (het gegeven dat zij een kredietkaart gebruikten, dat zij producten op straat verkochten, dat zij geen wagen bezaten, dat zij water moesten verwarmen en dat zij hun woonst huurden en deze enkel een gelijkvloers betrof en beperkt was in oppervlakte) of zijn onvoldoende recent (dat zij in 2004 en daarvoor soms werden afgesneden van elektriciteit).

Verzoeksters wijzen voorts op de “*onmiskenaar bijzondere kwetsbaarheid*” van A., die sinds 30 april 2021 in behandeling is bij een psycholoog die formeel attesteert dat de jongen tekenen vertoont van traumatische gebeurtenissen in zijn land van herkomst en stelt dat het voor A. moeilijk is om zich open te stellen, om over zijn problemen te vertellen en om vertrouwen te geven aan derden. Zij weerleggen hiermee evenwel niet dat (i) uit het attest omtrent de psychologische hulp die A. krijgt geen kwetsbaarheid blijkt die hem gevoeliger zou maken voor rekrutering, dat (ii) A. deze psychologische hulp eerder zocht in het kader van het overlijden van zijn vader dan omwille van de problemen die zich in El Salvador zouden hebben voorgedaan en dat (iii) de verwijzingen in het attest naar de problemen die A. in El Salvador zou hebben gehad louter gebaseerd zijn op zijn eigen verklaringen. De Raad voegt hier nog aan toe dat A. op 13 juli 2022 op het CGVS werd gehoord als getuige in de dossiers van verzoeksters en daarbij blij gaf dat hij over de door hem voorgehouden problemen en gebeurtenissen in El Salvador kon vertellen in het bijzijn van de *protection officer* van het CGVS en een tolk.

Aldus slagen verzoeksters er niet in om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in de administratieve dossiers en pertinent en terecht zijn, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven worden dan ook door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Hoewel uit de landeninformatie blijkt dat niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, een even groot risico lopen om in het vizier te komen van bendes, behoeven blijkens deze informatie kinderen en jongeren die afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren een verhoogde aandacht.

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (zie: “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van UNHCR van maart 2016, p. 28-29 e.v.: “*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”; “*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee*”; “*Depending on the particular circumstances of the case (...)*”).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendedegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de

vervolgingsvrees of het reëel risico op ernstige schade, zoals (onder meer) zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie.

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeksters om bij terugkeer naar hun land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, moeten hun specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Te dezen haalt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen, naast het gegeven dat verzoeksters niet aannemelijk hebben gemaakt dat A. voldeed aan het profiel om in het vizier van de bendes te lopen om gerekruteerd te worden, nog verschillende elementen aan die de geloofwaardigheid van de door verzoeksters aangehaalde gebeurtenissen bijkomend ondergraven.

Zo wijst de adjunct-commissaris erop dat verzoeksters maar heel weinig weten over de door hen beweerde pogingen van de bendeleden om A. in te lijven als drugshandelaar op zijn school. Dit wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster als volgt toegelicht:

“Zo weet u niets over de identiteit van de bendeleden (CGVS I, p. 15; CGVS (...) I, p. 16) – buiten dat zij op dezelfde school zaten als uw zoon (CGVS I, p. 16; CGVS (...) I, p. 16); hoeveel bendeleden uw zoon juist hebben benaderd (CGVS I, p. 15); op welke manier A. (...) de drugs had moeten verdelen (CGVS I, p. 15; CGVS (...) I, p. 16); welk soort drugs A. (...) moest verhandelen (CGVS I, p. 15; CGVS (...) I, p. 16); en hoeveel dagen in de week hij dit had moeten doen (CGVS I, p. 16). Ook weet u niet zeker wanneer A. (...) werd aangesproken door de bendeleden (CGVS I, p. 16; CGVS (...) I, p. 17), of hij de drugs enkel moest verdelen of ook verkopen (CGVS I, p. 16), of MS-13 hem wilde inlijven als lid van de bende (CGVS I, p. 16; CGVS (...) I, p. 17), en of hij werd geslagen door dezelfde personen die hem hadden gevraagd om drugs te verdelen (CGVS I, p. 17). Gezien de problemen van A. (...) aan de basis liggen van jullie problemen in El Salvador (CGVS I, p. 13), kan er redelijkerwijze worden verwacht dat jullie iets meer zouden kunnen vertellen hierover. Jullie zijn hier echter niet in geslaagd.”

Verzoeksters betwisten hun gebrekkige kennis niet en slagen er ook niet in deze te verschonen. Waar zij aanvoeren dat slachtoffers van bendege geweld hun belagers nooit of zelden bij naam kennen, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Ook het gegeven dat A. werd aangesproken op school en dus buiten de leefomgeving van verzoeksters en dat verzoeksters bovendien geen getuige waren van dit gebeuren kan de talloze onwetendheden die hierboven worden aangehaald niet afdoende verklaren. Verzoeksters trachten hun onwetendheden nog te verschonen door te wijzen op het gereserveerd karakter van A., doch de Raad acht het niet aannemelijk dat zij op basis van zo weinig informatie de drastische beslissing namen om hun land te verlaten. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van A. blijkt dat deze jongeman wel degelijk kon vertellen over de door hem voorgehouden problemen en gebeurtenissen in El Salvador. Aldus slagen verzoeksters er niet in om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontcrachten.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster gewezen op de volgende tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die verzoeksters aflegden:

“Daarnaast dient gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen de verklaringen van uw dochter op het CGVS enerzijds en de verklaringen van u en uw dochter op de DVZ anderzijds, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder erodeert. Zo lieten u en uw dochter in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beiden noteren dat uw zoon A. (...) door MS-13 werd gevraagd om drugs te verkopen op zijn school (vragenlijst CGVS, punt 3.5; cf. blauwe map). Op het CGVS verklaart uw dochter dan weer dat A. (...) geen geld moest innen en de drugs niet moest verkopen, maar deze enkel diende te verdelen (CGVS (...) I, p. 16).

(...)

Verder dient ook de volgende tegenstrijdigheid uitgelicht te worden tussen de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en de verklaringen van uw dochter op diezelfde instantie. Zo haalt u zelf meermaals expliciet aan dat A. (...) u reeds over zijn problemen had verteld vóór u op 1 juli 2019 op gesprek ging bij zijn leerkracht (CGVS I, p. 16, 17). Uw dochter daarentegen stelt dat u nog niet op de hoogte was van A. (...) zijn problemen op het moment dat u A. (...) zijn leerkracht ontmoette voor dit gesprek (CGVS (...) I, p. 22). Hiermee geconfronteerd stelt u slechts dat A. (...) u had verteld over het verzoek van de bendeleden om drugs te verdelen, maar dat u niets wist over het feit dat ze hem ook hadden aangevallen (CGVS I, p. 17). Dit verklaart geenszins waarom uw dochter zei dat u nog niet op de hoogte was van de problemen van A. (...).”

Verzoeksters voeren aan dat tweede verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft meegedeeld dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) allerminst optimaal was verlopen omdat haar echtgenoot amper twee maanden eerder overleden was en zij ten tijde van het gehoor mentaal zeer zwaar aangedaan was door dit verlies. Zij verklaren hiermee evenwel niet dat hun initiële verklaringen bij de DVZ over het al of niet moeten verkopen van drugs overeenstemmen, doch dat eerste verzoekster op het CGVS daarmee tegenstrijdige verklaringen aflegde. Evenmin weerleggen zij met dit betoog hun tegenstrijdige verklaringen op het CGVS over het moment dat A. aan tweede verzoekster had verteld over zijn problemen. Hetzelfde kan worden gesteld over hun betoog over de (ontstentenis van een) tolk bij de DVZ, over de duur van het interview bij de DVZ en over het al of niet nalezen van de verklaringen van tweede verzoekster bij de DVZ.

Waar verzoeksters voorhouden dat tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS de focus van de *protection officer* gaandeweg steeds meer lag op het zoeken naar zo veel mogelijk contradicties in plaats van op het voeren van een gedegen onderzoek naar hun nood aan internationale bescherming, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien getuigt het van de nodige professionaliteit dat de *protection officer*, wanneer hij wordt geconfronteerd met tegenstrijdige verklaringen, verzoeksters daarop wijst. Ook het tijdsverloop sedert de feiten kan de gedane vaststellingen niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht. Voorts wijst de Raad erop dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van kandidaat-vluchtelingen die zich op dezelfde feiten beroepen mag worden verwacht dat zij gelijklopende verklaringen afleggen. De Raad ziet daarnaast niet in – en verzoeksters lichten niet toe – op welke wijze de sociale afkomst van verzoeksters tot de inconsistenties in hun verklaringen kan hebben geleid.

Voorts kunnen verzoeksters niet worden gevolgd waar zij stellen dat de adjunct-commissaris hun antwoorden uit hun context haalt nu eerste verzoekster bedoelde dat haar moeder voor het gesprek op school niet op de hoogte was van de aanval door de bende en tweede verzoekster verklaarde dat zij wist dat haar zoon was aangesproken geweest door de bende, maar niet dat hij was aangevallen. Uitdrukkelijk gevraagd of haar moeder, toen zij ging praten met de juf, wist wat er gaande was, antwoordde eerste verzoekster dat dit niet het geval was en voegde zij daaraan toe dat haar broer enkel het excuus gaf dat er opleidingen waren en geen les (adm. doss. eerste verzoekster, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoekster van 14 juni 2021, p. 22). Dat zij hiermee bedoeld zou hebben dat haar moeder op het ogenblik van het gesprek met de juf niet op de hoogte was van de aanval op A., maar wel wist dat A. was aangesproken door bendeleden is volstrekt niet aannemelijk.

Aldus slagen verzoeksters er niet in de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen te weerleggen of te verschonen. De vaststelling dat verzoeksters tegenstrijdige verklaringen afleggen, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas.

Bij de inconsistenties in de verklaringen van verzoeksters over wat de bendeleden van A. verwachtten en hun onwetendheid in dit verband komt nog dat de adjunct-commissaris de verklaringen van A. daarover evenmin overtuigend acht:

“Zo stelt hij dat de bendeleden wilden dat hij drugs van buiten de school naar binnen zou smokkelen, maar wanneer hij dat diende te doen of wat ze juist van hem verwachtten, zouden ze niet hebben verduidelijkt (CGVS A. (...), p.13-14). Tevens houdt het evenmin steek dat die bendeleden A. (...) daarvoor zouden willen inschakelen, wanneer ze zelf ook naar zijn school gaan (CGVS, p. 14). Er kan dan ook redelijkerwijs verondersteld worden dat ze wel voldoende bendeleden binnen de school hebben om drugs te dealen. Dit wordt nog verder onderbouwd door het feit dat A. (...) niet overtuigend kan staven waarom ze net hem wilden voor deze rol en waarom een bendelid dit niet zelf zou doen.”

Door in hun verzoekschrift louter te stellen dat A. naar best vermogen heeft geantwoord op de hem gestelde vragen, slagen verzoeksters er niet in deze vaststellingen en overwegingen te ontcrachten. Verzoeksters houden verder voor dat het wel steek houdt *“dat de bendeleden, inzonderheid diegenen die er zelf school liepen, het risico om gevat te worden niet persoonlijk willen dragen en ervoor opteren om dit te verschuiven en bij onschuldige slachtoffers als A. (...) te leggen”* nu de school wordt bewaakt door een agent en er in de school bij vermoedens van malafide operaties drugshonden ingeschakeld worden. Zij beperken zich hiermee evenwel tot het poneren van loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien maar moeilijk te rijmen vallen met de aanval waarvan A. volgens hen op zijn school het slachtoffer is geworden en met het gegeven dat de

leerkracht die dat gevecht zou hebben zien gebeuren niets ondernomen zou hebben. Wat dit laatste betreft, kan worden opgemerkt dat verzoeksters het volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motief in hoofde van tweede verzoekster volledig ongemoeid laten:

“Nog in dit verband is het evenmin aannemelijk dat de leerkracht die het gevecht met A. (...) zag gebeuren, niks zou ondernemen en niet de politie of de ziekenwagen zou bellen of u zou inlichten op het moment dat de feiten zich voordeden omdat ze schrik heeft (CGVS A. (...), p.15-16), maar u nadien dan wel een briefje laat bezorgen om een ontmoeting te regelen om u dan te vertellen wat A. (...) was overkomen en u aan te manen hem van de school te halen (CGVS I, p.13; CGVS A. (...) p.17). Het is bijzonder vreemd dat de leerkracht een week later plots toch beslist om u toch in te lichten over het voorval.”

Dit motief vindt steun in de administratieve dossiers, is pertinent en terecht en wordt, daar het door verzoeksters volledig ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster nog op het volgende gewezen:

“Tevens is het geenszins overtuigend dat u of uw dochter de verwondingen van uw zoon niet zouden hebben opgemerkt wanneer hij geschopt werd en dusdanig hard gewurgd werd dat hij geen kleur meer zou hebben gehad in zijn gezicht (CGVS I, p.17; CGVS (...) II, p.17). A. (...) stelt tevens dat hij ook het bewustzijn verloor en dat ze hem over zijn lichaam geslagen hebben (CGVS A. (...), p.15). Ook zou deze aanval de aanzet geweest zijn waardoor A. (...) niet meer naar school ging (CGVS A. (...), p.4). Het is dan ook niet aannemelijk dat er in deze context niet gesproken zou zijn geweest over de oorzaak van pijn die uw zoon ervoer en waarom hij niet meer naar school wilde gaan. Dat u ook blindelings zou geloven dat er geen school is omdat de leerkrachten vormingen hebben (CGVS A. (...), p.12), is weinig overtuigend. Dit onderstreept dan ook nog verder de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Verzoeksters stellen dat A. thuis kleding droeg die de blauwe plekken op zijn lichaam verborg, doch de Raad ziet niet in – en verzoeksters lichten niet toe – op welke wijze A. ook de pijn die hij zou hebben gehad voor hen verborgen kon houden. Bovendien verklaren verzoeksters hiermee niet dat tweede verzoekster blindelings geloofde dat er geen school was omdat de leerkrachten vormingen hadden.

Wat betreft de voorvallen waarbij eerste verzoekster door een bendelid zou zijn aangesproken, wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster als volgt gesteld:

“Wat betreft de voorvallen waarbij uw dochter werd aangesproken door een bendelid wanneer zij in de avond terug kwam van haar werk (CGVS I, p.7, 19; CGVS (...) I, p.14), dient gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen de verklaringen van uw dochter op de DVZ en haar verklaringen op het CGVS. In de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de DVZ liet zij immers optekenen dat zij telkens een bendelid kruiste van MS wanneer zij zich van haar werk naar huis verplaatste en ze haar dan zeiden dat ze de groeten moest doen aan haar broer (cf. blauwe map). Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen vertelt uw dochter dat zij bij thuiskomst van haar werk twee maal – waarvan de laatste keer begin juli (CGVS (...) I, p.20) – een individu aantrof op de trappen van jullie huis die vertelde dat zij de groeten moest doen aan haar broer (CGVS (...) I, p.14). Hiermee geconfronteerd herhaalt uw dochter enkel dat zij slechts twee keer werd opgewacht aan de trappen van jullie huis (CGVS (...) I, p.21). Verder dient opgemerkt te worden dat deze gebeurtenissen geheel afwezig zijn in uw verklaringen op de DVZ. U haalde er zelfs aan, gevraagd of uw dochter ooit benaderd is geweest door de bende, dat zij niet werd geconfronteerd met de bende (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Geconfronteerd met de eerder aangehaalde lacune repliceert u dat uw zoon en dochter beiden werden geïntimideerd en het een hele opluchting was toen de man die haar aanstaarde in de gevangenis was beland, maar u op de DVZ minder aandacht had besteed aan dit gegeven omdat u dacht dat hier geen prioriteit aan zou worden gegeven (CGVS I, p.14). Deze reactie geeft echter geen afdoende verklaring voor genoemde lacune, daar deze geen betrekking heeft op de voorvallen in kwestie, waarbij uw dochter de groeten moest doen aan uw zoon (cf. supra). Wanneer u deze vaststelling werd voorgelegd herhaalt u enkel dat de man tegen uw dochter zei dat zij de groeten moest doen aan uw zoon en verder niet weet of hij nog iets zei (CGVS I, p.22). Deze volgende verklaring slaagt er echter evenmin in om bovengenoemde lacune toe te lichten, daar het slechts een herhaling betreft van de door u reeds verklaarde feiten. De optelsom van bovenstaande zaken ondermijnen op aanzienlijke wijze de geloofwaardigheid van deze door jullie verklaarde elementen.

Aangaande uw verklaring op de DVZ dat uw dochter eigenlijk nooit werd geconfronteerd met de bendeleden (vragenlijst CGVS, punt 3.5), merken u en uw dochter op het CGVS nog op dat het woord ‘confronteren’ op verschillende manieren kan worden geïnterpreteerd (CGVS I, p.3; CGVS (...) I, p.3). Deze opmerkingen kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent dit incident echter niet herstellen, daar deze zich enkel toespitsen op de term ‘confronteren’ an sich. Jullie opmerkingen over het DVZ-verslag slagen er als zodanig helemaal niet in om de hierboven bediscussieerde inconsistentie en

lacune te verklaren (cf. supra). Met betrekking tot deze elementen werden er door u en uw dochter immers geen verdere zaken meer opgemerkt op het CGVS (CGVS I, p.3, 4; CGVS (...) I, p.3)."

Verzoeksters laten gelden dat er van enige tegenstrijdigheid met het relaas van eerste verzoekster bij de DVZ geen sprake is nu zij slechts twee keer werd aangesproken doch de benedeleden meermaals kruiste. Zij gaan er evenwel aan voorbij dat eerste verzoekster bij de DVZ verklaarde dat zij telkens als zij naar huis kwam van haar werk een bendelid van de MS kruiste en dat ze dan tegen haar zeiden dat ze de groeten moest doen aan haar broer (adm. doss. eerste verzoekster, stuk 7, map DVZ, vragenlijst, vraag nr. 3.5.). Dat zij slechts twee maal werd aangesproken doch de benedeleden meermaals kruiste, kan in deze verklaring niet worden gelezen. Verzoeksters tonen met dit betoog dan ook niet aan dat de adjunct-commissaris "*alles op één hoop (gooit), en (...) hierdoor nodeloos verwarring (creëert)*".

Verzoeksters voeren aan dat tweede verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft meegedeeld dat het gehoor bij de DVZ allerm minst optimaal was verlopen omdat haar echtgenoot amper twee maanden eerder overleden was en zij ten tijde van het gehoor mentaal zeer zwaar aangedaan was door dit verlies. Zij kunnen evenwel niet overtuigen. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en die daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat hij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze en andere gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Te dezen kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan niet blijken dat traumatische ervaringen tweede verzoekster zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. In tegendeel, uit de opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS blijkt dat tweede verzoekster over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Ofschoon tweede verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS gewag maakte van het overlijden van de vader van haar kinderen, brengen verzoeksters geen authentieke medische attesten bij die aantonen dat dit tweede verzoekster zou hebben belemmerd in het afleggen van coherente verklaringen. Aldus wijst niets er op dat de beweerde toestand van tweede verzoekster tijdens het interview bij de DVZ de vastgestelde omissie en tegenstrijdigheid kan verklaren.

In de mate dat verzoeksters de in de bestreden beslissingen vastgestelde omissie en tegenstrijdigheid wijten aan de (ontstentenis van een) tolk bij de DVZ, wijst de Raad er op dat indien tweede verzoekster problemen met de *protection officer* of de taal heeft ondervonden, het haar verantwoordelijkheid is om dit tijdig te signaleren en eventuele fouten met de nodige precisie aan te duiden en te corrigeren. Uit de administratieve dossiers blijkt echter dat tweede verzoekster op de DVZ de vragenlijst van het CGVS na voorlezing ervan in het Spaans aanvaard en ondertekend heeft ter bevestiging dat haar verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (adm. doss. tweede verzoekster, stuk 7+B, map DVZ, vragenlijst). Bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS merkte tweede verzoekster over haar interview bij de DVZ op dat er misschien dingen waren die niet zo duidelijk waren en dat ze niet weet wat er begrepen wordt onder 'confronteren', waarna zij (over het voorval waarbij zij zelf werd aangevallen door twee leden van de bende MS) verklaarde dat hij haar vastgreep en dingen begon te zeggen (adm. doss. tweede verzoekster, stuk 4+B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud tweede verzoekster van 14 juni 2021, p. 3). Dit verklaart evenwel op geen enkele wijze dat zij bij de DVZ stelde dat haar dochter nooit geconfronteerd is geweest door de bende. Verzoeksters duiden in hun verzoekschrift overigens op geen enkele wijze aan op welk punt het gehoor op een foutieve wijze zou zijn neergeschreven. Het is aan verzoeksters om *in concreto* aan te wijzen wat er mogelijks verkeerd vertaald werd en welke invloed dit op de bestreden beslissingen kan hebben gehad. Door in het middel louter te stellen dat de dienstdoend ambtenaar "*een dubbel petje droeg, en ook als tolk fungeerde, terwijl deze hiervoor allerm minst opgeleid is*", tonen verzoeksters niet aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de bestreden beslissingen hierdoor mogelijks anders zouden zijn geweest.

De vaststelling dat eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt en dat tweede verzoekster op de DVZ uiterst essentiële informatie met betrekking tot haar relaas volledig onvermeld liet, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van hun verklaringen over de aangehaalde gebeurtenissen.

De geloofwaardigheid van de door verzoeksters verklaarde problemen wordt volgens de adjunct-commissaris verder ondermijnd door hun gedrag, dat volgens hem niet verenigbaar is met de ernst van de voorgehouden vrees, en door het gegeven dat de bende MS-13 hen nog bijna vier maanden op hetzelfde adres heeft laten wonen zonder effectief iets te ondernemen of hen nog te benaderen. Hij licht dit in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster als volgt toe:

“Zo dient er op gewezen te worden dat u na de aanvang van uw problemen met uw echtgenoot en zoon op hetzelfde adres in Soyapango bent blijven wonen tot uw vertrek uit El Salvador op 22 oktober 2019 (CGVS I, p.5). De bedreiging van MS-13 bestond er nochtans uit dat jullie moesten vertrekken uit Soyapango en uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat MS-13 op de hoogte was van uw exacte adres in de kolonie Coruña 1, zoals blijkt uit de incidenten waarbij een bendelid op de trappen voor jullie huis zat te wachten op uw dochter (CGVS I, p. 13, 14, 19, 20). Het voorgaande getuigt niet echt van een ernstige vrees om gedood te worden door MS-13 (CGVS I, p. 14). Wat betreft uw bewering dat het onmogelijk was om te verhuizen naar een ander gebied in El Salvador (CGVS I, p. 18, 21), dient opgemerkt te worden dat de door u aangebrachte argumentatie niet wordt aanvaard om de volgende redenen. Inzake uw eerste stelling dat u niet over voldoende financiële middelen beschikte om te verhuizen (CGVS I, p.18), dient gesteld te worden dat u er wel in bent geslaagd om 6000 dollar in juli en nog eens 3000 dollar in augustus te lenen van uw zus om het land te verlaten (CGVS (...) I, p.15). Met deze som zou u – indien u niet bij familie of vrienden tijdelijk zou kunnen of willen verblijven – voor u en uw gezin ten minste tijdelijk een geschikte verblijfplaats kunnen voorzien in een andere regio van het land of zelfs in een ander land in de regio, zij het in een hotel, een motel of iets dergelijks, of een huurwoning. Inzake uw tweede stelling dat u niet kon gaan wonen in het gebied van een andere bende (CGVS I, p. 18), dient opgemerkt te worden dat u zonder problemen heeft bent kunnen verhuizen van de kolonie Altavista – die onder controle is van de bende 18 – naar de kolonie Coruña 1, die onder controle is van MS-13, en uw problemen pas begonnen nadat uw zoon problemen kreeg op school. Uw loutere stelling dat het niet mogelijk zou zijn te verhuizen naar een andere plaats in El Salvador is dan ook geenszins voldoende om jullie keuze te blijven wonen in jullie huis, ondanks de door jullie beweerde imminente dreiging, te verklaren. Geconfronteerd met de stelling dat, indien de bende MS-13 inderdaad aanstoot nam aan het feit dat u aanvankelijk in territorium van de bende 18 had gewoond, zij u al veel langer benaderd hadden kunnen hebben, repliceert u dat het misschien daar allemaal mee begonnen is, wat weinig steek houdt (CGVS I, p.21). De verhuis van uw dochter naar de woning van haar neef M. (...) in de aanpalende kolonie San Ernesto kan bovendien niet gezien worden als een oprechte poging zich te onttrekken aan de invloed van MS-13, daar de kolonie San Ernesto vlak naast de kolonie Coruña 1 ligt (CGVS (...) I, p.5), en uw dochter expliciet aangeeft op het moment van haar verhuis op de hoogte te zijn geweest van het feit dat MS-13 eveneens de plak zwaait in deze wijk (CGVS (...) I, p.5). Bovendien zou de bende geëist hebben dat jullie Soyapango zouden verlaten en niet louter jullie kolonie of wijk (CGVS I, p.13, 18, 20 en 21).

Verder dienen de volgende activiteiten van uw gezin uitgelicht te worden. Zo ging uw dochter nog naar haar werk tot een week voor jullie vertrek uit El Salvador (CGVS (...) I, p.5). Desalniettemin geeft u aan dat zij in de kolonie werd aangestaard door een bendelid (CGVS I, p.19), en werd zij bij terugkomst van haar werk twee keer door een bendelid aangesproken op de trappen voor jullie huis (CGVS I, p.7, 19; CGVS (...) I, p.14). Tevens gaf de bende u aan dat ze op de hoogte waren van het werk van uw dochter (CGVS I, p.18). Hieruit blijkt geenszins een vrees voor MS-13 die jullie hadden bevolen uit Soyapango te vertrekken. Inzake uw verklaring dat u zelf niet meer bent buitengekomen toen de problemen zich voordeden (CGVS I, p.7), dient onderstreept te worden dat u op 26 augustus 2019 samen met uw echtgenoot jullie paspoorten ging afhalen (CGVS I, p.11), u op 12 augustus 2019 naar de school van A. (...) ging om een certificaat te gaan ophalen (CGVS I, p.12; CGVS (...) I, p.12). Ook gingen jullie twee maal naar het Ministerie van Onderwijs om de authenticaties van de diploma's van uw zoon en uw dochter aan te vragen en op te halen (CGVS (...) I, p.12).

Nog opvallender is dat MS-13 u nog bijna vier maand heeft laten wonen op hetzelfde adres in Soyapango (CGVS I, p.5), zonder dat zij effectief nog iets hebben ondernomen of jullie sinds juli nog maar hebben benaderd (CGVS I, p.13, 14 en 20, CGVS (...), p.21). Gevraagd of MS-13 nog naar jullie huis zijn gekomen zegt u dat er eens – u zegt niet wanneer – op de deur geklopt werd. U denkt dat het de bende is omdat het 's avonds laat was en “wie zou het anders kunnen zijn” (CGVS I, p.20). Dat er ooit iemand op jullie deur heeft geklopt in die vier maanden dat jullie nog thuis woonden kan er vanzelfsprekend niet van overtuigen dat jullie daadwerkelijk problemen hadden met MS-13. Bovendien verklaart uw dochter dat dit gebeurde voordat zij werd aangesproken door het bendelid op de trappen voor uw huis op 2 juli (CGVS (...) I, p.19 en 20). Uw verklaring dat er niets meer gebeurde omdat jullie zich niet meer lieten zien (CGVS I, p.20 en 21) werd in bovenstaande paragraaf over jullie activiteiten reeds tegengesproken. Dat jullie thuis bleven is ook geen enkele verklaring voor het feit dat de bendelid jullie volkomen met rust lieten tot jullie vertrek eind oktober 2019.”

Verzoeksters beperken zich in hun verzoekschrift tot het louter tegenspreken van deze motieven waar zij opmerken dat tweede verzoekster samen met haar echtgenoot en zoon ondergedoken leefden en geenszins nog naar buiten kwamen en dat zij niet beschikten over de financiële middelen om een andere woonst te huren. Dit betoog is tegenstrijdig met de verklaringen van tweede verzoekster op het CGVS dat zij op 12 augustus 2019 naar de school van A. ging om een certificaat te gaan ophalen, dat zij op 26 augustus 2019 samen met haar echtgenoot de paspoorten ging afhalen en dat zij ook twee keer naar het

Ministerie van Onderwijs gingen om de authenticaties van de diploma's van haar zoon en haar dochter aan te vragen en op te halen (adm. doss. tweede verzoekster, stuk 4+B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud tweede verzoekster van 14 juni 2021, p. 11-12) en met de verklaringen van eerste verzoekster op het CGVS dat de zus van tweede verzoekster hen een bedrag van 6000 dollar leende (adm. doss. eerste verzoekster, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoekster van 14 juni 2021, p. 15). Dat dit geld onmogelijk kon worden aangewend om uit te geven aan de huur van een andere woonst, betreft een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Dat verzoeksters hun documenten gingen afhalen middels een *"taxi bestuurd door een niet officieel geregistreerde taxichauffeur- die hen ophaalde voor de deur"* – eveneens een loutere bewering – doet, gelet op hun verklaringen dat de bendeleden eerste verzoekster twee keer hadden opgewacht aan de trappen voor hun huis, aan het voorgaande geen afbreuk. Dat de ganse regio *"vergeten"* is van benedegeweld, heeft verzoeksters er voorts in het verleden allerminst van weerhouden om in El Salvador te verhuizen, zodat dit thans niet kan worden weerhouden als argument dat een tijdelijke verhuis om een gevaarlijke situatie uit de weg te gaan belette. Dat eerste verzoekster nog moest blijven werken om in het onderhoud van het gezin te voorzien, klemt voorts met haar verklaring dat verzoeksters van de zus van tweede verzoekster een bedrag van 6000 dollar hadden geleend dat niet enkel voor de tickets was, maar ook om eten te kopen of voor een spoed- of noodgeval (*ibid.*, p. 15). Hoe dan ook doen de door verzoeksters in hun verzoekschrift aangedragen argumenten niet de minste afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat de bende MS-13 hen nog bijna vier maanden op hetzelfde adres heeft laten wonen zonder effectief iets te ondernemen of hen nog te benaderen. Aldus slagen verzoeksters er ook niet in om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten.

De adjunct-commissaris argumenteert in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster verder:

"Ondanks het gegeven dat jullie besluit om El Salvador te verlaten zich situeerde op het einde van de maand juli 2019, kocht uw dochter de vliegtuigtickets pas eind augustus 2019 en verlieten jullie het land ook pas op 22 oktober 2019 (CGVS I, p.9, 10). In dit opzicht moet ook worden gewezen op het feit dat u slechts in het derde Europese land waar u kwam een verzoek om internationale bescherming indiende. Zo liet u het na een verzoek in te dienen in Spanje en Zweden, de eerste opeenvolgende Europese landen waar u voet aan de grond zette (CGVS I, p. 9; CGVS (...), p.8)."

Verzoeksters voeren aan dat zij het land pas op 22 oktober 2019 konden verlaten omdat zij met de gelden die hen door de tante ter beschikking waren gesteld, moesten wachten op een vlucht die voldoende goedkoop was, hetgeen in die periode een probleem stelde. Zij brengen hiervan evenwel geen enkel (begin van) bewijs aan. Hoe dan ook verklaren zij hiermee niet waarom zij in Spanje en Zweden geen verzoek om internationale bescherming indienden. Eerste verzoekster verklaarde hierover overigens dat *"ze"* in Zweden niet helpen voor sociale problemen (adm. doss. eerste verzoekster, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoekster van 14 juni 2021, p. 8), wat een extra contra-indicatie is voor de door verzoeksters aangehaalde problemen waarvoor zij El Salvador ontvlucht zijn.

De adjunct-commissaris merkt in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster nog het volgende op:

"Voorts dient opgemerkt te worden dat u nooit de hulp heeft ingeroepen van de autoriteiten van uw land (CGVS I, p.14). U legt weinig overtuigende verklaringen neer over het nalaten om de hulp van de autoriteiten in te roepen. Met betrekking tot de politie verklaart u louter dat u de politie niet vertrouwd omdat veel mensen klagen dat er bendeleden in de politie zitten (CGVS I, p.14). U geeft geen concrete voorbeelden, noch geeft u verdere redenen aan waarom u hen zodanig wantrouwd dat u hun hulp niet wilde inschakelen voor uw problemen met de bende. Meer zelfs, de man van uw zus was politieagent en de man van uw nicht is nog steeds politieagent (CGVS I, p.9). Uw loutere stelling geen klacht te hebben willen neerleggen omdat u de politie niet vertrouwd is onvoldoende. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans worden verwacht dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput voor hij zich daarvoor tot een ander land wendt. Dit geldt des te meer gezien de contacten van uw familie met de politie."

Over uw verklaring dat u de intentie had om een klacht neer te leggen bij het parket omdat deze instantie meer aanzien had, maar dit uiteindelijk niet heeft gedaan omdat er aan de ingang – niet aan de balie (CGVS (...) I, p.20) – een persoon stond die zei dat je de volledige naam nodig hebt van de persoon tegen wie je klacht wenst neer te leggen (CGVS I, p.14), dient opgemerkt te worden dat het weinig steek houdt

dat Salvadoranen steeds de naam zouden moeten kennen van de personen die hen hebben overvallen, bestolen, aangevallen of wat dan ook.

Nergens in de COI waarover het CGVS beschikt, kan dan ook worden gevonden dat men deze informatie nodig heeft indien men een klacht wenst neer te leggen bij de Policía Nacional Civil (PNC), de Fiscalía General de la República (FGR), de Procuraduría para la Defensa de los Derechos Humanos (PDDH), of de Procuraduría General de la República (PGR). Dat u bovendien ook meteen overtuigd zou zijn door wat die persoon aan de ingang van het gebouw zei dat u maar meteen weer bent vertrokken in plaats van daadwerkelijk door te gaan met uw plan om klacht in te dienen is, gezien de ernst van de door uw beschreven feiten en vrees ook maar weinig geloofwaardig.

Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u ook geen documenten heeft neergelegd die er op wijzen dat u hulp heeft gezocht bij de autoriteiten van uw land."

Verzoeksters ondernemen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door in hun verzoekschrift louter te wijzen op de grote verwevenheid van politie en bendes, zonder meer te stellen dat burgers die in nood zijn en op zoek gaan naar bescherming het steevast nalaten om klacht in te dienen gezien het groot risico dat een dergelijk maneuver inhoudt en te herhalen dat tweede verzoekster bij het Openbaar Ministerie de toegang werd geweigerd toen zij de naam van de belagers niet kon opgeven, zonder *in concreto* in te gaan op de pertinente motieven daarover, blijven verzoeksters daartoe echter in gebreke.

De documenten die zijn opgenomen in de administratieve dossiers (adm. doss. eerste verzoekster, stuk 5, map met 'documenten'; adm. doss. tweede verzoekster, stuk 5+B, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster als volgt over de door verzoeksters neergelegde documenten:

"De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. De paspoorten van uzelf, uw dochter, uw zoon, en uw echtgenoot, de identiteitskaarten van uw dochter, uw zoon, en uzelf, de kopieën van de identiteitskaarten van de neef van uw dochter en zijn echtgenote, de kopieën van de paspoorten van haar neef zijn twee dochters en zijn echtgenote, alsook de Zweedse verblijfsvergunningskaart van uw dochter, bevatten immers alleen informatie over de identiteit van uw familie, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld. Het Salvadoraanse diploma van uw dochter, de puntenfiche van uw zoon, alsook het attest van het Centrum voor Volwassenonderwijs van uw dochter, en de evaluatiefiche vanwege de school van uw zoon hier in België geven informatie over de opleiding van respectievelijk uw dochter en uw zoon in El Salvador en in België. De informatie die deze documenten bevat kunnen de gemaakte beslissing echter niet wijzigen, daar zij geen verdere informatie bevatten die relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming. Dezelfde conclusie is van toepassing op het certificaat van uw dochter haar werkgever, waar enkel in staat welk werk zij heeft verricht voor de coöperatie Comedica tussen 23 mei 2019 en 15 oktober 2019. De kopieën van de reservatieformulieren van jullie vliegtuigtickets en de kopie van een reservatieformulier voor een hotel in België bevatten gegevens over uw reisroute van El Salvador naar België, die evenzeer niet in vraag wordt gesteld op dit moment. De bundel kopieën van afrekeningen geven een dieper inzicht in de financiële situatie van uw familie, maar kan de gemaakte beslissing in uw dossier niet altereren omwille van de hierboven opgesomde elementen (cf. supra). De kopieën van de foto's die u op de DVZ neerlegde, alsook de kopieën van de foto's die uw dochter op het CGVS neerlegde, tonen enkel een aantal elementen uit jullie dagelijkse leven in El Salvador, zoals de gevel van jullie woning en enkele activiteiten op de school van uw zoon. Deze stukken hebben bovendien op zich geen bewijswaarde, daar ze gemakkelijk in scene kunnen worden gezet en de echtheid er dus geenszins van kan worden gegarandeerd."

Deze motieven worden door verzoeksters op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Door bij hun ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota nog twee fotokopieën van foto's van hun woning te voegen, zonder daarbij enige toelichting te voorzien, werpen verzoeksters hier geen ander licht op.

Ook het volgende motief van de bestreden beslissingen wordt door verzoeksters niet betwist en bijgevolg door de Raad overgenomen:

"Tevens ontving het CGVS dd. 28 juni 2021 en 09 september 2022 enkele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van u en uw dochter. Deze bevatten louter kleine rechtzettingen en enkele toevoegingen aan uw verklaringen betreffende zaken die in deze beslissing niet ter discussie staan. Deze opmerkingen kunnen bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen."

De voorgaande vaststellingen en overwegingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters de door hen aangehaalde problemen met (leden van) de bende MS-13 niet aannemelijk hebben gemaakt.

Verder wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster nog als volgt gesteld:

“Nopens uw verklaring dat de leeftijd van uw kinderen een gevaar vormt voor hen omdat A. (...) de leeftijd heeft waarop ze hem zouden willen inlijven en het mogelijk is dat er benedeleden verliefd worden op uw dochter (CGVS I, p. 19), kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat hun respectievelijke profielen als scholier en jonge vrouw op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke. Over het door u verklaarde gebeuren waarbij uw dochter vaak werd aangekeken door een bendelid van de kolonie (CGVS I, p. 19), dient onderstreept te worden dat uw dochter geen problemen heeft gehad met deze persoon omdat hij naar de gevangenis moest (CGVS I, p. 19). Bovendien kan het louter aanhalen van het feit dat iemand naar uw dochter keek, zonder dat zij verder ooit nog problemen heeft gekend, geenszins gezien worden als een daad van vervolging of als een reden om te denken dat uw dochter bij terugkeer gezocht zou worden door de bende.”

Verzoeksters brengen in hun verzoekschrift geen dienstige elementen aan om deze motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in de administratieve dossiers en pertinent zijn, te weerleggen of te ontcrachten.

Voor zover verzoeksters nog aanstippen dat een terugkeer de bende MS-13 meteen ter ore zou komen en hen in een levensbedreigende situatie zou plaatsen nu het vertrek van een gezin – inzonderheid wanneer dit reeds in het vizier liep van de bende aan de macht – automatisch als een daad van verzet wordt beschouwd en een vernedering betekent voor de bende die er de controle heeft, wijst de Raad erop dat op basis van de landeninformatie die door de partijen wordt aangereikt niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, tonen verzoeksters niet aan dat zij naar aanleiding van de door hen aangehaalde feiten en gebeurtenissen een gegronde vrees voor vervolging hebben bij terugkeer naar El Salvador. Zij maken dan ook niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zullen ondervinden. Voor het overige beperken verzoeksters zich in hun verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zouden worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Het verblijf van verzoeksters in België voor de duur van hun asielpcedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Overigens hebben verzoeksters, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt en door hen niet wordt betwist, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoeksters bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk

van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte tonen verzoeksters niet aan dat de invoering van de noodtoestand in maart 2022 tot een andere beoordeling leidt. Uit de aangebrachte informatie kan niet blijken dat terugkeerders uit het buitenland daarbij geïsoleerd worden en disproportioneel meer veroordeeld en gearresteerd worden dan andere Salvadoranen. Voorts blijkt uit de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, waaraan in de bestreden beslissingen wordt gerefereerd, weliswaar dat ook onschuldige burgers gearresteerd worden, doch dat in slechts tien procent van de gevallen geen link met de bendes aanwezig zou zijn en dus nog steeds burgers met een duidelijk profiel geïsoleerd worden. *In casu* tonen verzoeksters niet aan dat zij omwille van hun loutere verblijf in het buitenland bij terugkeer persoonlijk geïsoleerd zullen worden.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeksters in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeksters nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters niet aannemelijk maken dat zij als risicopersonen dienen te worden beschouwd in geval van terugkeer naar El Salvador.

Waar verzoeksters nog betogen dat de Salvadoraanse overheid niet bij machte is om effectieve bescherming te bieden tegen vervolging door de bendes, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan hun voorgehouden problemen met de bende MS-13, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeksters geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

2.3.4.2. In zoverre verzoeksters zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd werd dat zij de door hen aangehaalde problemen met bendeleden in El Salvador niet aannemelijk hebben gemaakt, dat zij ook niet aannemelijk maken dat zij riskeren het slachtoffer te worden van vervolging als gevolg van de politieacties in het kader van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand in El Salvador en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeksters geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geïsoleerd. Verzoeksters maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en dat *“(i)n these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld. Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïdiseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand kan behoudens het hoger gestelde nog worden vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de adjunct-commissaris dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeksters is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dan ook niet van toepassing.

2.3.4.4. Verzoeksters tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoeksters niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeksters in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoeksters echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend drieëntwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN